XXXI. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. OKTÓBER 23.

Ludas Matyi

Endrődi István rajza

AUTÓS: ***Minek hozott maga tolmácsot?***
GYALOGOS: ***Hogy végre megértsük egymást...***

KEDVES LUDAS!

TÖRÖKÖKET FOGTAM

Hogyan lehet ma törököt fogni? Például: pattogatott kukoricával. A recept egyszerű: végy egy fél liter pattogatott kukoricát a Rákóczi út és a Huszár utca sarkán — és gondosan olvasd el a tasakot. Ezeket a zacskókat ugyanis egyik külkereskedelmi szervünk stencilezett jelentéseiből ragasztották.

Magángyűjteményemben is van egy ilyen zacskó, amelyről sok mindent

megtudhatunk a török Turfarma céggel és bizonyos Arslan úrral folytatott üzleti tárgyalásainkról, az együttműködés nehézségeiről, külkereskedésünk napi gondjairól. Nem is aprócska üzletelésről van szó, több olyan tétel is szerepel, amely meghaladja a háromszázezer dollárt. Mindig is kíváncsi voltam a külföldi cégekkel folytatott tárgyalásaink intimitásaira, de erről a magyar sajtó alig-alig ír valamit.

Most már legalább tudom, hogy ha tájékozódni akarok a külkereskedelmi kérdésekben, nem újságokat kell olvasnom, hanem papírzacskókat.

*

A másik törököt a postán fogtam.

Furcsaság-gyűjteményembe bekerült egy boríték is. Budapesten adták fel, a Bagi Ilona KISZ építőtáborba, Törökbálintra címezve. A borítékon nagy fekete postabélyegző tanúskodik arról, hogy a levél Isztambulban is járt, ott rápecsételték, hogy „Inconnu", azaz ismeretlen, meg azt is, hogy „Retour".

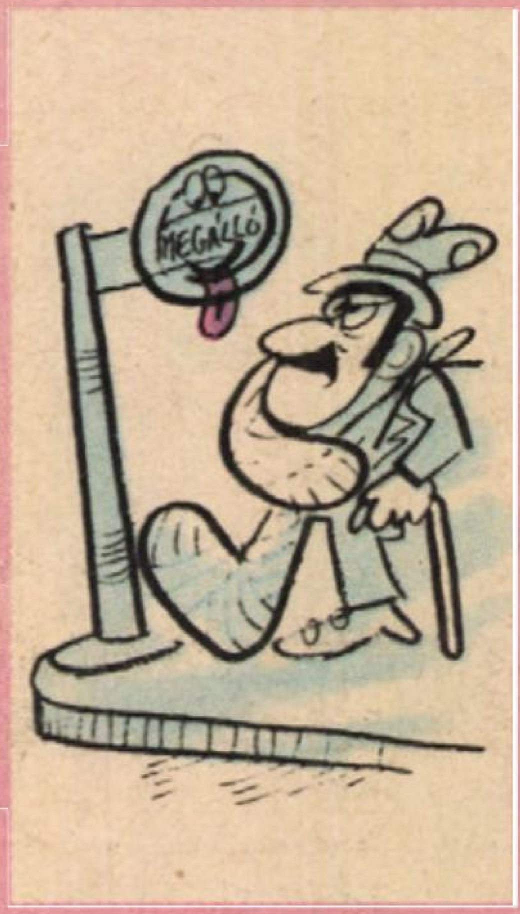
Vajon miért irányította a magyar posta Törökországba ezt a levelet? Az irányító bizonyára hallott valamit arról, hogy egy Enyingi Török Bálint nevű magyar kikeveredett Törökországba, fogságból kifolyólag. Azt hitte, nyilván, neki szól a levél, azért küldte utána. Olyan lassan terjednek nálunk a hírek, hogy az irányító még nem értesült a címzett elhunytáról.

A tanulság: legyünk nagyon óvatosak! Ha Csehimindszent, Lengyeltóti, Horvátzsidány vagy Németkér helységekbe küldünk levelet, a szemünk se rebbenjen, ha külföldről érkezik vissza küldeményünk.

A régi viccekben szerepelt az olaszliszkai csodarabbi, aki mindenre bölcs magyarázatot tudott adni. Ő bizonyára azt is megmagyarázná, hogyan keveredhet egy világosan, pontosan megcímzett levél Törökországba. Írnék is neki tanácsért, magyarázatért, de félek, hogy „Címzett ismeretlen" jelzéssel jön vissza a levél — Itáliából...

(r)

ERDŐ SZÉLÉN NEM JÓ LAKNI...

A Pestimre felé tartó 93/Y jelzésű autóbusz Alacska úti megállója nem a legszerencsésebb helyre került. Óvatos erdőirtással, természetvédelmi szempontok betartásával építették ki a megállót. Ám figyelmen kívül hagyták, hogy a hozzávezető út teljesen járhatatlan. A buszról leszálló utasok kénytelenek a robogó járművek között haladni. Nem vitás, hogy nagy a balesetveszély! Veszélytelenül csak légiúton, mondjuk helikopterrel közelíthető meg az autóbuszmegálló.

A leszállás után — ha az utas épségben érkezik meg az úttest másik oldalára — újabb veszélyek leselkednek rá. Az útszegély mellett, körülbelül 50 centiméter mélységben, a régi villamos rozsdásodó sínpárjai húzódnak: a síneken való bukdácsolás nem tilos, de életveszélyes.

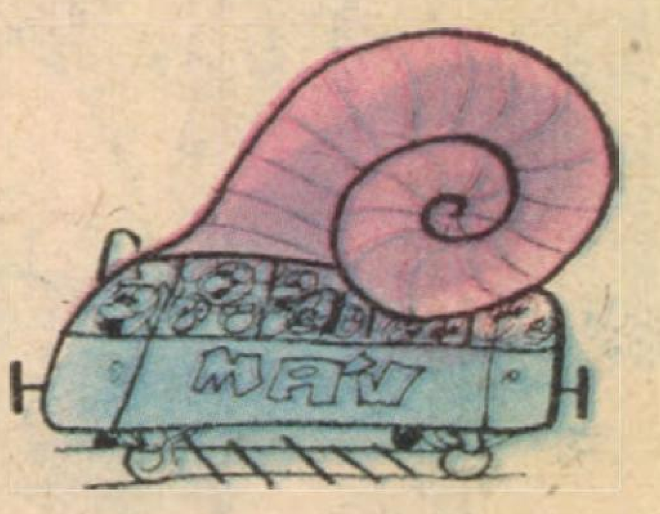
A közelben lakók társadalmi munkában néhány talicska földet szállítottak a helyszínre. Le- és feljárót építettek. Nedves, csapadékos időben azonban ez sem biztonságos, mert nagyon csúszik.

A közlekedéssel kapcsolatos észrevételüket még augusztusban megírták a BKV panaszirodájának és intézkedést remélték. A remény, „szelíd húga a szenvedésnek", azóta is megmaradt. Talán intézkedik végre a BKV. Jobb későn, mint soha!

(f. i.)

HOSSZÚ AZ ÚT HOSSZÚPÁLYIBA

Öt éve járok dolgozni a Debreceni Konzervgyárba. A mi falunk, Hosszúpályi, húsz kilométernyire van Debrecentől. Ezt a távolságot — ha minden jól megy — 45 perc (!) alatt teszi meg a vonat. Ám az is gyakori, hogy egy órába telik az út. Ez azonban még mindig csak a kisebbik baj. Nagyobb baj az, hogy ezeken a szerelvényeken állóhely is alig akad. Rettenetes a zsúfoltság reggel is, délután is. Különösen amióta szép, csillogó, piros Diesel-mozdonyt kaptunk. Ez a mozdony csak négy kocsit húz maga után, abból is egy elsőosztályú. Jó lenne, ha egy kicsit megtoldanák a szerelvényt.

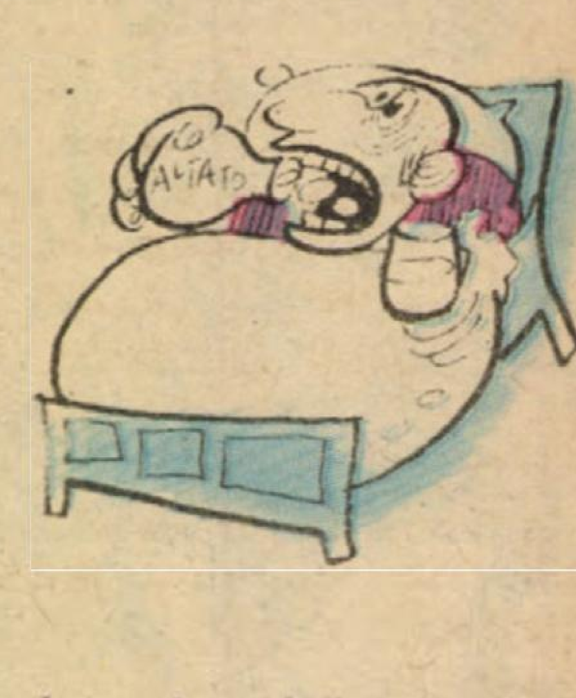
Aszódi József
Hosszúpályi, Erdő u. 7.

FÉNYÁRTALOM

Házunk oldalfalára a Szerelvényértékesítő Vállalat gigantikus méretű (öt emelet magas) villogó fényreklámot szereltetett. Azóta a neon melletti lakások elviselhetetlenekké váltak. A folytonos villogás, az ezzel járó búgó hang, a bántó fény lehetetlenné tette pihenésünket, felőrölte idegeinket. A neon felszerelése előtt az illetékesek nem kérték ki a lakóbizottságok véleményét.

Az ügyben folytatott több hónapos levelezés sem hozott eredményt. Fellebbezésünket a Fővárosi Tanács elutasította, helyszíni szemle nélkül, habár a mi kérésünk csak az volt: a neon ne villogjon.

Örülünk, hogy terünk egy színfolttal szebb lett és ezért sok nehézséget hajlandók vagyunk elvi-

selni, de elvárjuk, hogy ránk, lakókra is gondoljanak.

Úgy érezzük, nincs kiút, hacsak nem szívleljük meg a Fővárosi Tanács illetékes tisztviselőjétől kapott atyai tanácsot: Ha zavar minket a neon, költözzünk el. Nem kötelező abban a házban lakni...

Sárdi Rezső
(A Liszt Ferenc tér 3—4. sz. ház 25 érintett lakója nevében)

MIRE JÓ A GARANCIA?

Vásároltam egy Gold Star márkájú tv-készüléket, 6200 forintért, két évre szóló garanciával, 1973. december 29-én. A készülék ez év augusztus 20-án felmondta a szolgálatot. Miután a hibát bejelentettem a jánoshalmi tv-szerviznél, augusztus 27-én elvitték a készüléket azzal, hogy használhatóvá teszik. A szerviz vezetője közölte velem, hogy a készülék hangolóegységével van baj, az alkatrész 1200 forintba kerül. Ha a GELKA Központ megküldi a szükséges alkatrészt, 30 napon belül ki fogják javítani a televíziómat. Azonban az alkatrészt nem küldték meg. A helyi szerviz vezetője felmutatta nekem az augusztus 27-én elküldött 10358-as és a szeptember 5-én postázott 101-es számú anyaghiány-értesítőket. A szerviz vezetőjének elmondása szerint azt közölték, hogy a szóban forgó alkatrészt már nem gyártják, hiánycikk.

Akkor tegyék lehetővé, hogy a hibás készüléket kicserélhessem, kértem a szerviz vezetőjét. Azt nem lehet — mondta —, mert a garancia második évében levő készülék cseréjére nincs mód. Nem értem: miért ígérik a két évre szóló garanciát, ha se ki nem javítják, se ki nem cserélik a hibás készüléket?

Horváth Imréné,
Jánoshalma, Tulipán u. 46.

NEGYVEN MÉTER — AZ HÁNY MÉTER?

Garázsom tetejének felújításához 20 méter (2 tekercs) kátránypapírt vásároltam a TÜZÉP-telepen. 186 forintot fizettem érte. A meglepetés akkor kezdődött, amikor 2.80 méteres darabokra, méretre vágtam a kátránypapírt. Az első tíz méteres tekercs ugyanis pontosan 754 cm volt, így csak két darabot tudtam használni belőle (5.60 métert). A következő tekercset sem jártam jobban: 10 méter helyett csak 814 cm volt, egy helyen kéttenyérnyi lyukkal, egy másik helyen kb 30 centiméternyi háromszögű hasadékkal.

Ezek után két tekercset (20 métert) vásároltam újabb 186 forintért. Ebből az egyik 7 méter 47 centi volt, a másik talán valamivel hosszabb — ugyanis annyira sűrűn volt kátránnyal itatva, hogy abból csak 6 méter 2 centit lehetett letekerni, a többi szétválaszthatatlanul össze volt ragadva.

Így tehát a kifizetett, összesen 40 méter kátránypapír helyett 372 forintért csupán 29 méter és 17 centit kaptam. Ebből összesen 22,40 métert tudtam felhasználni, azt is úgy, hogy egyiken tátongott a háromszögletű hasadék.

E kis tételnél 164 forinttal károsítottak meg!

Szabó Ferenc
9400 Sopron, Pf.: 51

JÁRÓGÉP

Tizenhatéves ipari tanuló fiam csak járógéppel tud járni. Az SZTK-tól évente kap utalványt. Az új járógép és a hozzávaló cipő kiutalására már júniusban beadtam az igénylést. A papírosokat innen Pestre továbbítják, az SZTK-központba, mert ott kell záradékolni. Már több mint három hónap telt el, de még mindig nem kaptuk meg a kiutalást. Pedig ha a kiutalás meglesz, akkor még mindig újabb 3—4 hónapba telik, míg a cipő elkészül.

Szabad egy ilyen ügyben ilyen lelkiismeretlenül eljárni?!

Győző György
4320 Nagykálló, Rózsa u. 54.

AZ ÉN ÉRTELMEZŐ-SZÓTÁRAMBÓL *

ÉPÍTKEZIK.

Ez azt jelenti, hogy házat épít. (Eredeti értelmezés.)

Édes anyanyelvünk azonban állandóan fejlődik, átalakul. Manapság az a szó, hogy építkezik, nemcsak azt jelenti, hogy házat épít.

Egy ismerősömet nemrégiben teljesen apatikus állapotban találtam. Senkihez nem szólt egy szót sem, üveges szemmel meredt maga elé és időnként cementről, betongerendákról, köbméterekről motyogott valamit. Amikor megkérdeztem a feleségét, hogy mi a baja, azt felelte: építkezik.

Építkezik: vagyis ***kedélybeteg, életunt, ideges, kimerült, félőrült.***

Hát nem csodálatos a magyar nyelv? Egy külföldi persze nehezen fogja megtanulni, hogy a magyar nyelvben az építkezik szócska azt is jelenti, hogy *eladósodott.*

De ez még mind semmi.

Az *építkezik* szavunkat használhatjuk a *derűlátó, optimista* szó helyett is. Példa: *„X. Y. építkezik”* vagyis *„X. Y. derűlátó”.*

Építkezik: pénztelen, pénzre van szüksége. Más tájakon ezt a szót használják, amikor valakire azt akarják mondani, hogy *makacs.* Példa: *„Építkezik, mint egy öszvér.”* Vagyis: *„Makacs, mint egy öszvér.”*

A Duna-kanyarban használatos az *építkezik, mint a templom egere* kifejezés, vagyis: *elszegényedett, nincstelen.*

A Balaton környékén, ha valakire azt mondják: *építkezik,* azt jelenti: ***kiismeri magát a paragrafusokban, nem lehet átejteni, dörzsölt, ismeri a dörgést.***

Egyes helyeken, ha azt mondják: *építkezik,* azt értik alatta, hogy *költekezik, szórja a pénzt.*

A Velencei-tó környékén az *építkezik* azt jelenti: ***drótkötélből vannak az idegei.***

Pesten, a hetedik kerületben ugyanez a szó, *építkezik,* azt jelenti: ***isten nem ver bottal.***

Ha az óbudai menyecskék azt mondják egy férfiemberre, hogy *építkezik,* az alatt azt értik, hogy ***mint férfi használhatatlan,*** mert mindig fáradt és csak aludni szeretne.

Az *építkezik* szó jelentheti azt is, hogy *nincs kulturális igénye,* vagyis nem jár se moziba, se színházba.

Rákospalotán az *építkezik* szó azt jelenti: az illetőnek *az isten pénze se elég.*

Kislőcén és környékén arra az emberre mondják, hogy *építkezik,* aki nem törődik a családjával. Példa: *„Építkezik, mint Varga Jóska.”* Vagyis: *„Elhanyagolja a családját, mint Varga Jóska.”*

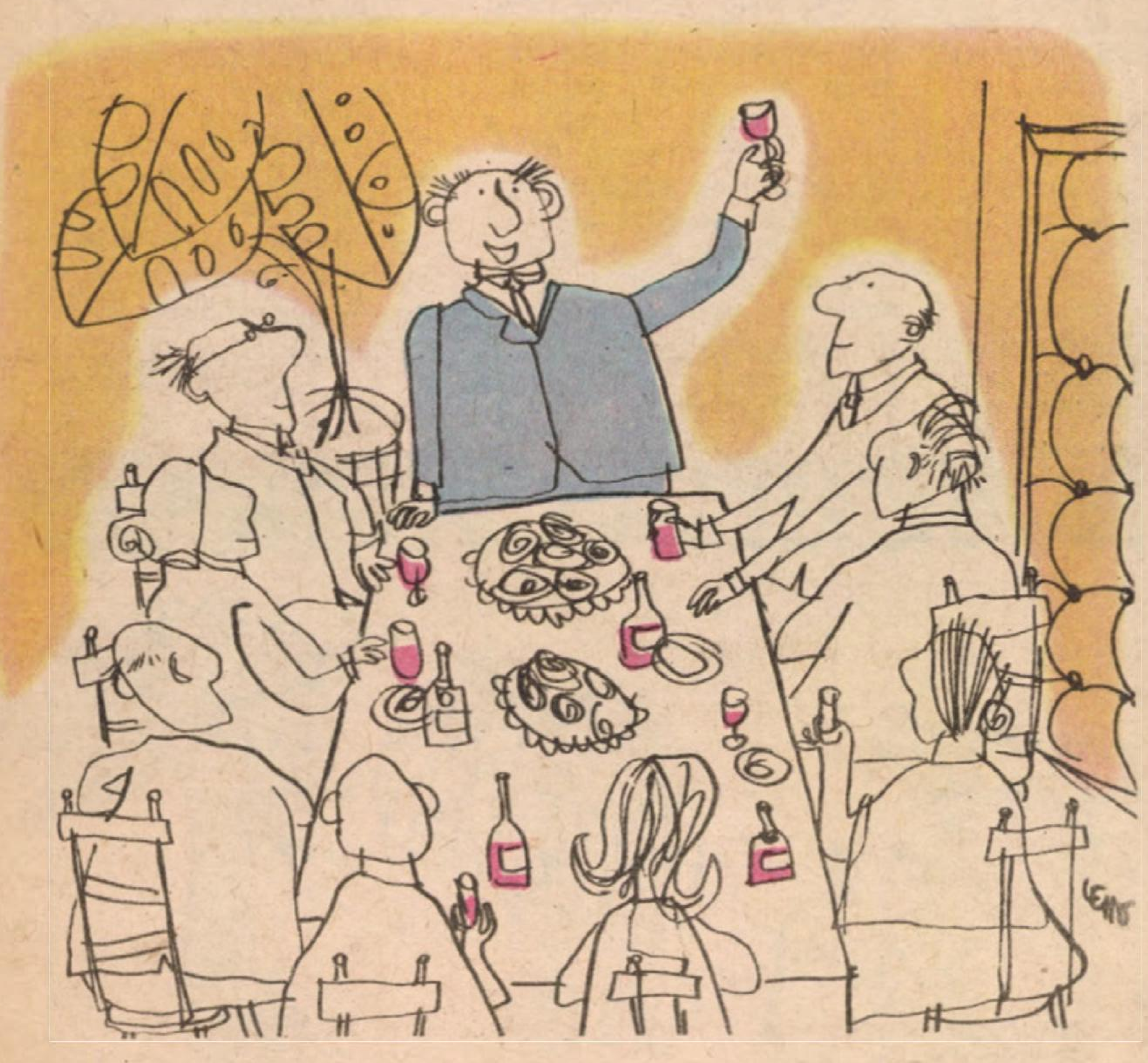
Pestkörnyéken az *építkezik* azt is jelenti: *nyűgös, figyelmetlen, gondterhelt.*

De hallottam már a következő értelmezést is:

Építkezem: Ó, én idióta, másodszor már nem kezdenék bele!

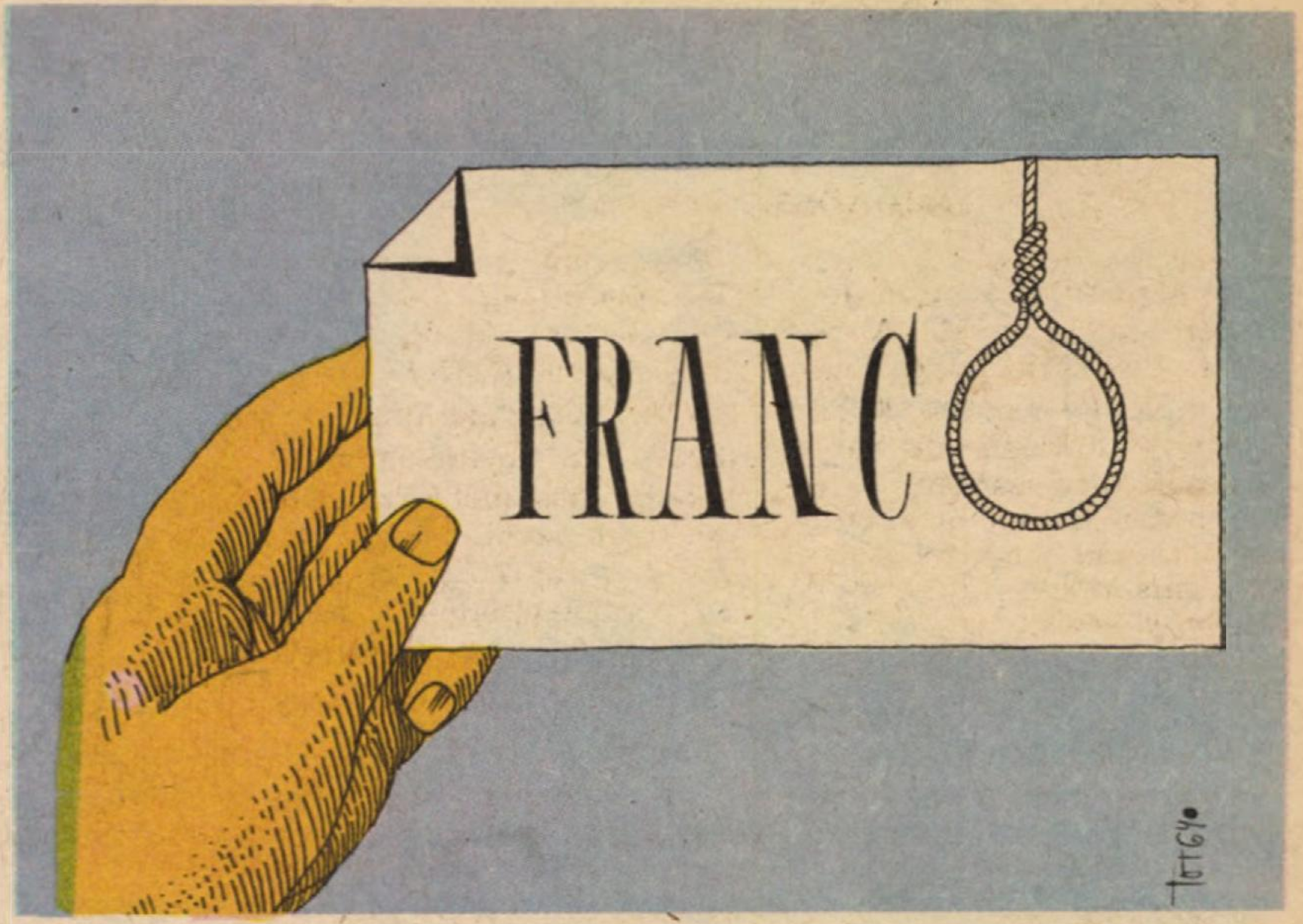
Mikes György

BANKETT

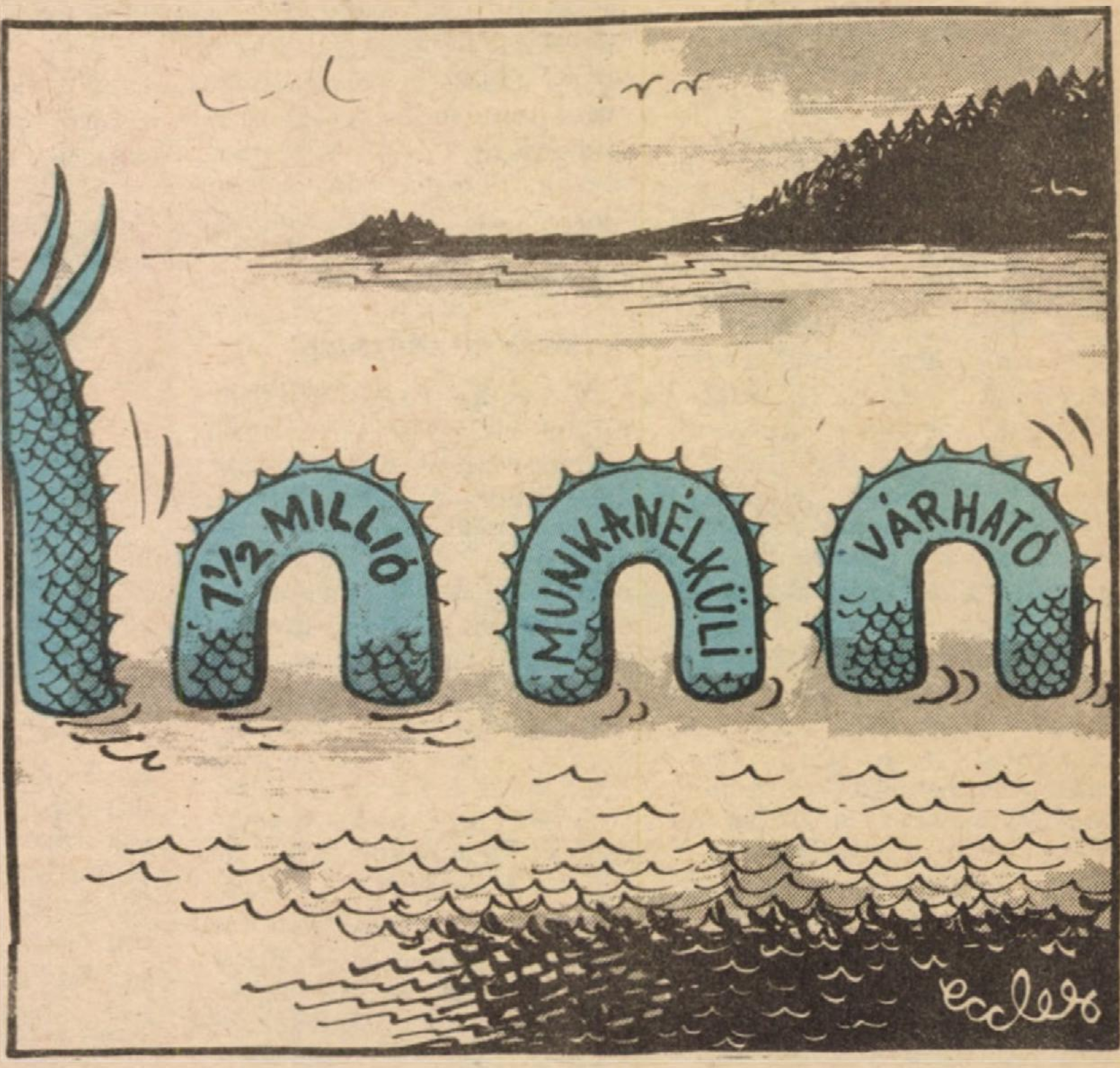

– Kettős jubileumot ünnepelünk, kartársak! Most 25 éves a szakmunkásképzés és a szakmunkáshiány!

EGY KÖZISMERT NÉV

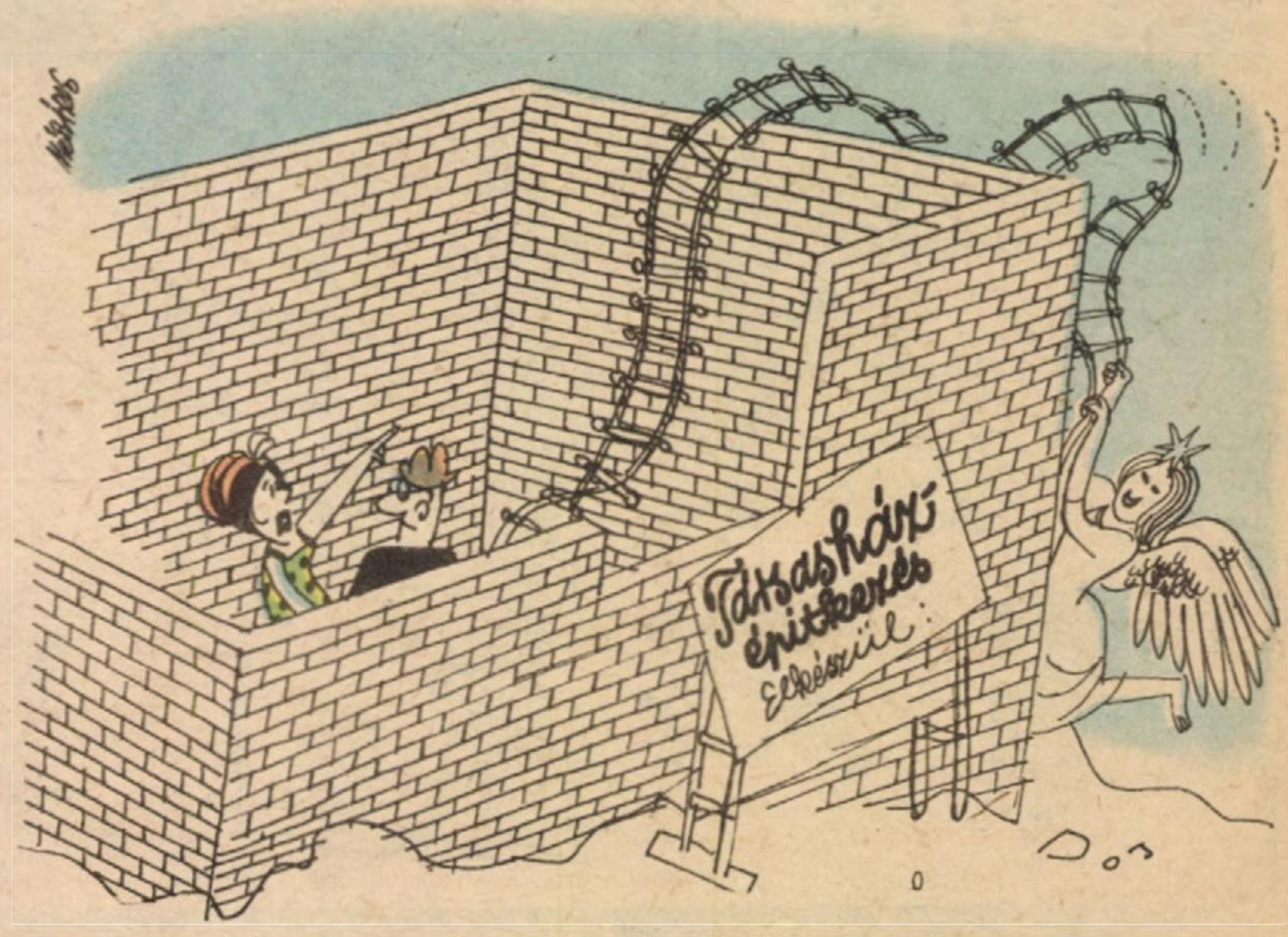

A LONDONI „MORNING STAR" RAJZA

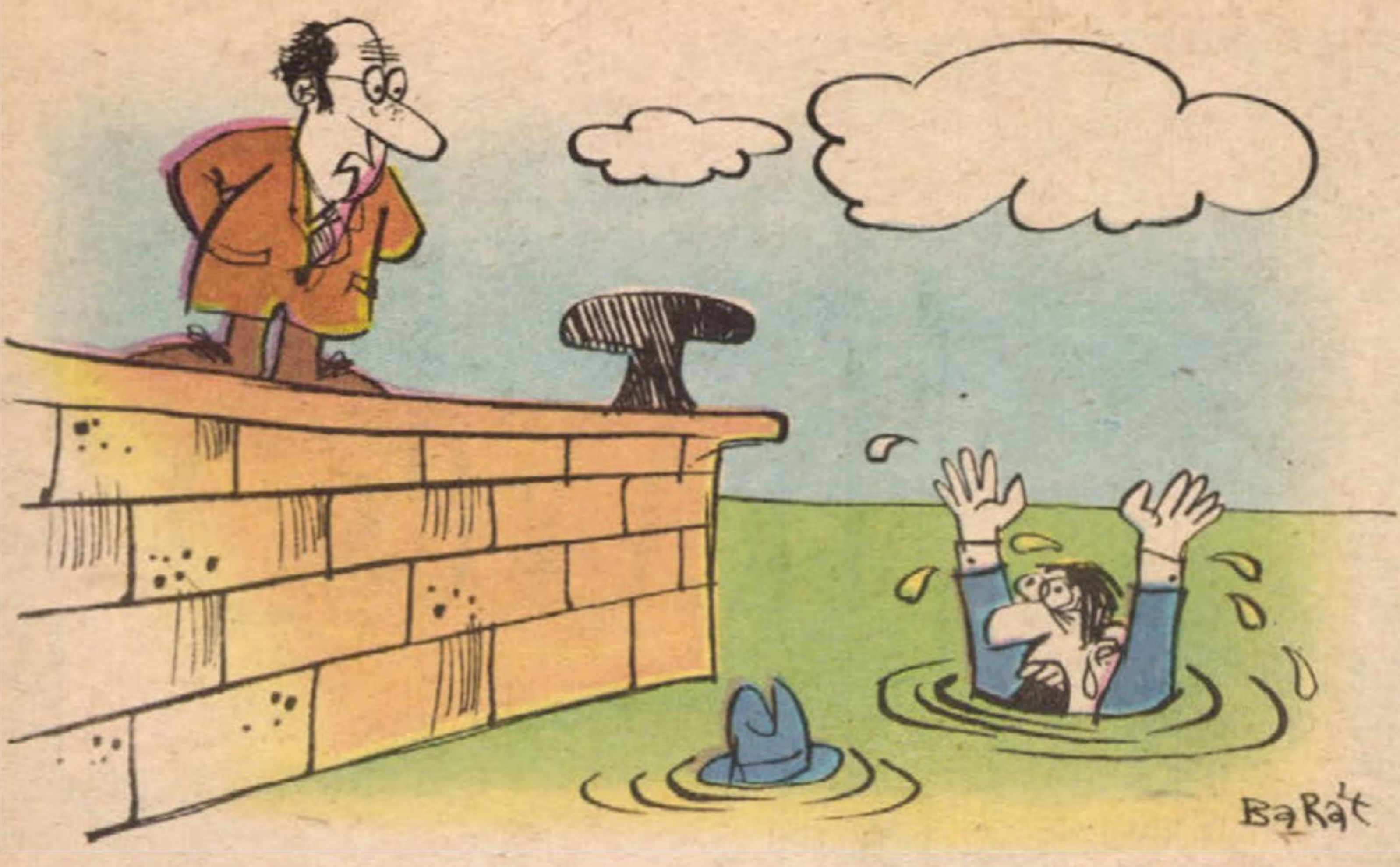
Ismét megjelent a Loch Ness-i szörny

AZ ÓRANGYAL

– Meneküljünk, fiacskám!

FONTOSKODÓ EMBER

– Segítség? Nyögje már ki, hogy kitől kéri? A szakszervezettől, a CSEB-től, vagy az üzemi kollektívától?

ÉPÜL A NYARALÓ

– Nem gyerekfülnek való téma. Azt kell megbeszélnünk, hogyan szerezzünk téglát és cementet...

Levélváltás Húsbolti szokásokról

Kedves Szerkesztő úr!

A lakásom közelében levő húsboltban szoktam vásárolni. Engem (és nyilván másokat is) már sokszor bosszantott, hogy a mélyhűtött csirkecombot, aprólékot lemérik, holott a gyár a súlyt és az árat is feltünteti a csomagban. Legutóbb azt mondtam az eladónak, hogy ezzel csak magának csinál többletmunkát. Nyegle hangon válaszolt és amikor közöltem vele, hogy illetékes helyen meg fogom kérdezni, helyes-e az újra mérlegeléssel a vevőt késleltetni, így felelt: „Tőlem mehet az atyaúristenhez, az sem érdekel!" Ettől kezdve egy másik húsboltba mentem vásárolni. Itt az eladó fiatalember félméteres távolságból dobta a mérlegre a húst, mire a mérleg mutatója élénk lendületbe jött és mielőtt megállt volna, az eladó hirtelen levette a mérlegről az árut. A vevő tehát nem láthatja, hogy valóban milyen súlyt kap. Ezen mindenki bosszankodik, de kevesen teszik szóvá, mert a húsbolt eladójával nem tanácsos ujjat húzni. Egy előttem várakozó háziasszony szólt, az eladó visszaszólt: „Mondja, miért akar belémkötni!?" — kérdezte élesen. Tudom, hogy a húsügy — kis ügy, de elegem van már ezekből a kis ügyekből.

Kedves Olvasónk!

A szóban forgó húsipari eladót bizonyára azért nem érdekli, hogy milyen súly és milyen ár van feltüntetve, mert nem hisz a gyárnak, a feldolgozó üzemnek, ahol az árut lemérték és ennek megfelelően a súlyt és az árat beletették az originál csomagba. Az eladó nyilván bizalmatlan, arra gondol, hogy a gyár az árut *több*re mérlegelte, mint amenynyi, és *magasabb* árat írt rá a kelleténél, a vevőt pedig megkárosítani nem szabad. Ezért ő mindenesetre leméri és ha kevesebb a súly, kevesebbet számol fel a vevőnek, mint amennyit a csomagban feltüntettek. Nyugtalan lenne a lelkiismerete, ha többet számolna. Attól is tart, hogy ha esetleg a vevő lemérlegeli a csomagot és visszajön reklamálni, ne kelljen a különbözetet visszafizetnie: a

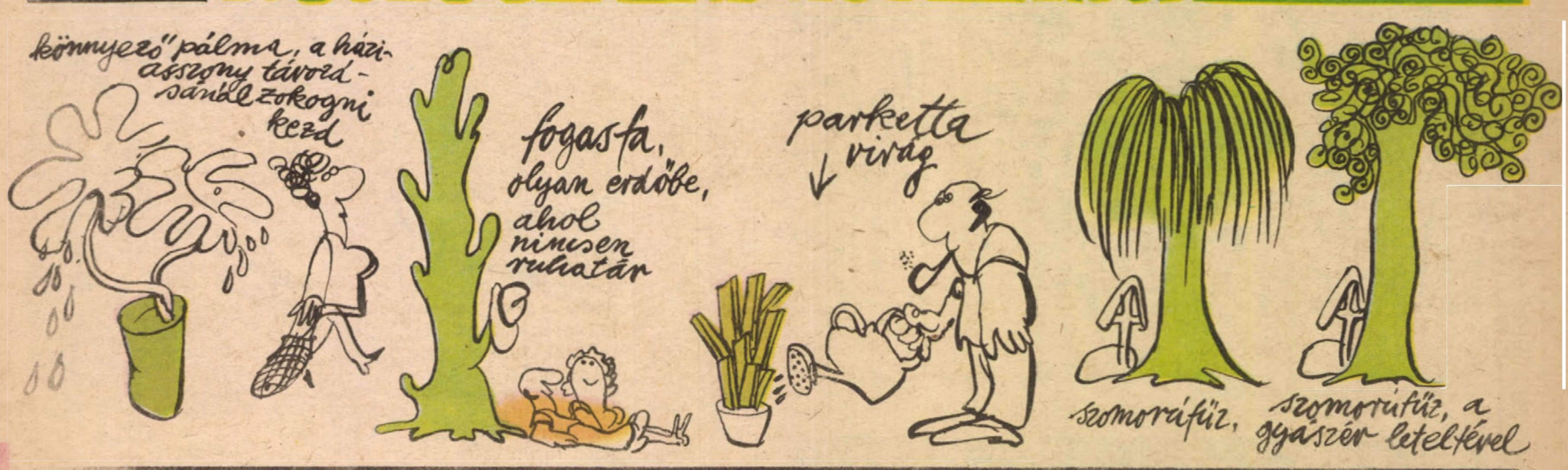
vevő azt hihetné, hogy tudatosan becsapták. Ne tessék törődni azzal, hogy az atyaúristenhez küldi önt. Könnyen teheti. Egyáltalán nem fél attól, hogy őt küldik el az atyaúristenhez. Nagy a munkaerőhiány! Az eladó nyilván úgy véli, hogy ön sem megy se az atyaúristenhez, de még a fölöttes hatósághoz se, mert akkor legközelebb „megnézheti magát"; illetve a hús- és hentesárut, amivel kiszolgálják.

A messziről mérlegre dobott húsáruval kapcsolatos panasza közismert. A húsboltban általában játékos természetű emberek dolgoznak. A „mérlegre dobás" egy elterjedt népi játéknak csak az első része; a második része az, hogy az eladók szemükkel játékosan figyelik a mérleg jobbra-balra ingázó nyelvét és abban a pillanatban veszik le az árut a mérlegről, amikor a mutató úgy áll, hogy a vevőnek valamivel többet kell fizetnie. Két-három forintot a vevőknek is megér, hogy arra totózzanak: vajon hol fog megállni a mérleg nyelve és milyen összeggel csapták be őket? Az is előfordul, hogy a vevő alaptalanul vádaskodik, a súly stimmel és csak otthon veszi észre: a karaj oda nem tartozó mócsinggal vagy csonttal került a kosarába. A súly tehát egyetlen dekával sem kevesebb.

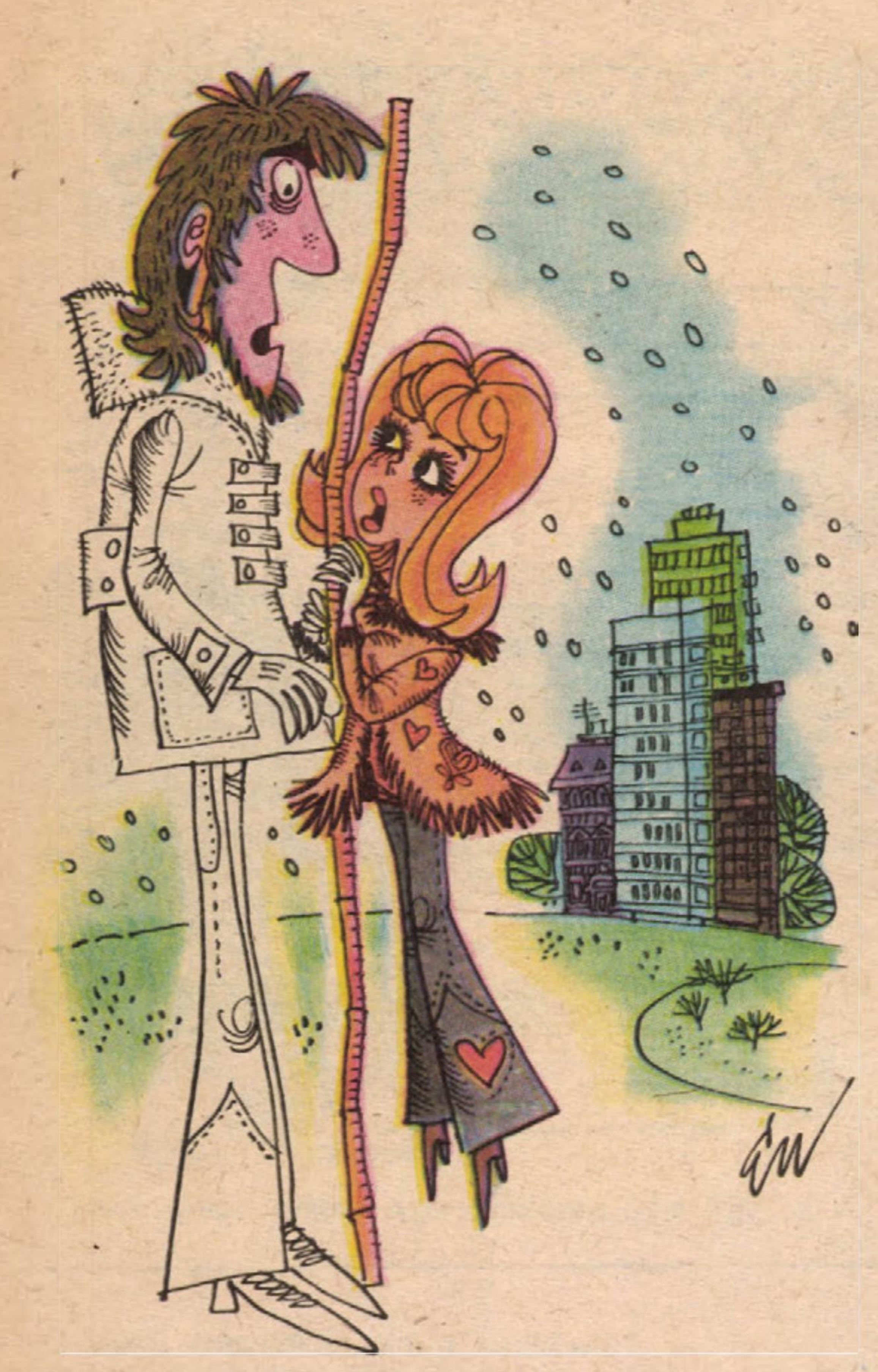
Azt hiszem az ügy lényegét illetően egyetértünk. De abban nem értek egyet önnel, hogy ez a húsügy, kis ügy. Sok kicsi, sokra megy és más húsboltban is előfordulhat az ilyesmi, nemcsak ott, ahol ön vásárol. Ha például az ön húsboltosa a szakmában eldicsekszik azzal, hogy napi száz vevőnél egyenként csak kettő forinttal, azaz naponként kétszáz forinttal számít többet, akkor ez a módszer el fog terjedni. Azt gyanítom, hogy rengeteg háziasszony máris magára ismer és jónéhány húsbolt-eladó is. Ezért nem kis ügy ez a húsügy, hanem közügy.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

LAKÓTELEPI KONFLIKTUS

– Sajnos, nem lehetünk egymáséi, nem férsz el a lakásomban!...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Hány liter benzint fogyasztasz száz kilométerenként?
– Két liter benzint és fél liter kadarkát.

– Szakelőadónk a legfontosabb káromkodásokat fogja ismertetni.

– Visszahoztam ezt a magyar lélegző cipőt. Az orrán át lélegzik...

...– És meg legyen az embernek kedve ünnepelni..

Feleség:
— És hogyan fogsz megélni nélkülem?

Férj:
— Olcsóbban.

Ludas Matyi közönségszolgálata

MIKOR, HOGYAN, MERRE AZ ÚJ KRESZ-SZEL?

Nemcsak számtalan olvasónk óhajának, hanem a futó divatnak is eleget kívánunk tenni, amikor laptársaink példájára részletesen taglaljuk az új KRESZ néhány gyakorlati vonatkozását. Az új rendelkezések sarkalatos tétele a jobbkézszabály. E jelentős és üdvös paragrafus alapvető hiányossága, hogy bizonyos előzetes ismereteket tételez fel a közúti forgalomban részvenni kívánóktól. Senki sem tehet eleget a jobbkézszabály követelményeinek, ha nem tudja minden kétséget kizáró módon, hogy melyik a jobb keze. A helyzetet bonyolítja, hogy igen sok embernek éppen a balkeze a jobb keze. Mindeme vészhelyzetek megelőzésére tíz módszert ajánlunk, amelyek segítségével bárki pontos választ kaphat az égető kérdésre.

1. *Empirikus módszer.* Sebességünk csökkentése nélkül hajtsunk kocsinkkal egy egyenlőrangú kereszteződésbe. Szemünket behunyhatjuk, de fülünket tartsuk nyitva. Amelyik kezünk irányából éles fékcsikorgást és heveny átkokat észlelünk, az a jobb. Ha a csikorgást csörömp is követi, mondjuk magunkban háromszor a következőt: „Sose felejtsd azt, óh! — (Hogy) megsegít a CASCO!"

2. *Geografikus módszer.* Vásároljunk egy Bézard-féle tájolót és ezzel határozzuk meg a fő égtájak irányát. Arccal északnak fordulva bal kezünk nyugat, jobb kezünk kelet felé helyezkedik. Ez esetben észak és dél felé nincs kezünk. Ha mégis van, az külön öröm, mert benevezhetünk a Sulzenegger-zongoraverseny négykezes kategóriájára.

3. *Akusztikus módszer.* Az előzőhöz kapcsolódik. Képezzük magunkat virtuóz muzsikussá, majd üljünk a zongorához és kezdjük játszani Zinzinheimer G-moll divertimentóját. Amelyik kezünk úgy csinál, hogy plamplam-plam, az a bal. Amelyik meg úgy, hogy plim-plim-plim, az a jobb. Ha bármelyik kezünk úgy csinálna, hogy plöm-plöm-plöm, akkor hívassuk

azonnal a pszichiátert. Vagy a zongorahangolót.

4. *Nepotikus módszer.* Várjuk ki, amíg a főnökünk gyermekével együtt jelenik meg. Figyeljük, hogy a gyermek melyik keze felől áll. Ha most dicsérni kezdi a srácot, biztosra vehetjük, hogy az a jobb. Bal kézről való gyereket tudniillik még ma is inkább leplezni szokás, mint fitogtatni.

5. *Szervilista módszer.* Vegyünk igénybe bárminemű szolgáltatást, majd nyújtsunk át hálapénzt a szolgáltatónak. Amelyik kezével érte nyúl, az a jobb. Balkezes szolgáltatónak ugyanis csak a bolond nyújt át hálapénzt.

6. *Kooperatív módszer.* Vegyünk részt kooperáló vállalatok, cégek, tárcák értekezletén. Kérdezzünk meg minden kezet: tudja-e, mit csinál a bal? Amelyik nem tudja, az a jobb.

7. *Uniformizált módszer.* Vonuljunk be tényleges katonai szolgálatra. Várjuk ki, amíg a kiképző altiszt így kiált: „Jobbra át!" E vezényszóra forduljunk bármelyik kezünk irányába, majd figyeljük a hatást. Ha a kiképző altiszt ajkán finom mosoly kezd játszadozni, bizonyosra vehetjük, hogy a másik a jobb.

8. *Idealista módszer.* Metodikájában hasonló az előzőhöz. Üljünk kocsiba, egyenrangú kereszteződésbe érve mormoljunk halk fohászt, majd kanyarodjunk tetszőleges kezünk irányába. Ha az ég meghallgatta fohászunkat, okvetlenül van ötven százalék esélyünk arra, hogy jó felé fordultunk. Ha nem hallgatta meg, akkor is.

9. *Atlétikus módszer.* Álljunk edzésbe, vállaljuk el a kapus szerepét a válogatott csapatban. Foglaljuk el helyünket a Népstadionnak a Keleti pályaudvar felé eső kapujában. Ha az ellenfél csatárainak lövését a toronyépület felé eső kezünkkel nem érjük el, akkor minden rendben van, az a jobb. Ha a másikkal nem érjük el, akkor baj van, mert ebben az esetben gondolkodnunk kell.

10. *Perspektivikus módszer.* Várjuk meg, amíg a Vigadó felépül, aztán álljunk ki a Duna partjára, arccal a Citadella felé. Helyezzünk apró papírhajócskát a víz színére. Amerre az ár viszi, az a jobb kezünk. Mert amire a Vigadó felépül, a Duna rég visszafelé folyik.

E tapasztalatokkal felvértezetten nyugodtan részt vehetünk a közúti forgalomban. A jobbkézszabály többé semmi néven nevezhető gondot nem okozhat.

De néha figyeljünk azért azokra is, akik balról jönnek.

Peterdi Pál

TRIBUN

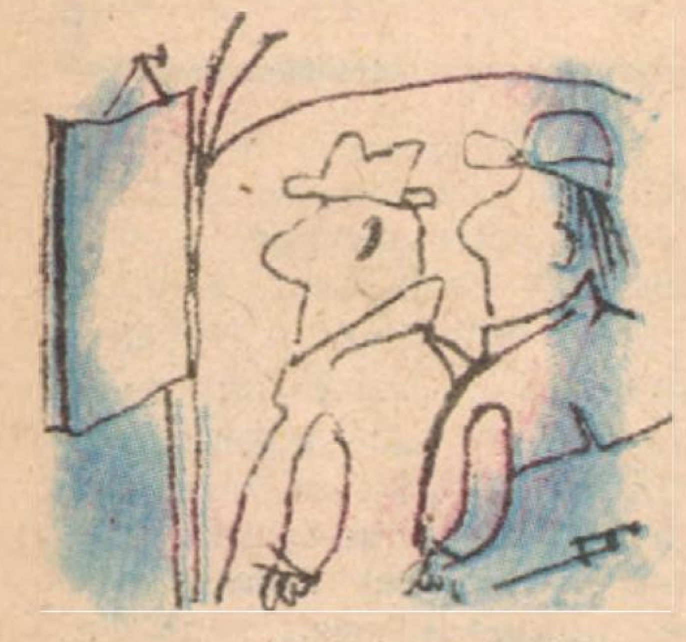
COJO — ez a montreali olimpia szervező bizottságának a rövidítése. ORTO — ez pedig az olimpia rádiós- és tv-szervezetéé. Amikor a két rövidítés megjelent az ar-

gentin lapokban, egész **Buenos Aires harsány kacagásban tört ki. A két szónak ugyanis speciális értelme van az argentin szlengben. COJO... hogy is mondjuk csak?... ez egy végtelenül intim tevékenység kevéssé elegáns megjelölése. ORTO pedig...** hát istenem: ülőfertály. Persze nem ilyen finoman, Kanada Buenos Aires-i nagykövete mindenesetre tajtékozva táviratozott haza: „Most egy életre eljátszottuk tekintélyünket az argentinok előtt!" Pierre Trudeau helyében azonnal visszatelegrafáltunk volna: „Annyi baj legyen!"

*

A houstoni Astrodome öt éven át a világ csodája volt. Egy hetvenezer nézőt befogadó kolosszus,

ahol — a labda feltalálása óta először — fedettpályás futballmeccseket is lehetett rendezni. Nos, az elmúlt hetekben avatták fel a New Orleans-i Superdome-ot, amely nyolcvanezer nézőt tud elhelyezni a mesterséges gyepszőnyeg körül. Az avatót követő napon hatalmas tábla fogadta a houstoni csarnokba érkező szurkolókat: „Köszöntjük vendégeinket a világ legkisebb fedett futballpályáján".

*

Brendan Foster, az angolok távfutó-világrekordere mondta:

— Nincs nagyobb kitüntetés, mint ha azt mondják rólad: jó sportember vagy. Csak egy a bökkenő. Ahhoz, hogy bebizonyíthasd: tényleg az vagy — előbb ki kell kapnod.

(p. p.)

ELÉGTÉTEL A VENDÉGNEK

TAKARÉKOSSÁG

— És így megspórolunk egy csomó talapzatot.

MÉRETEK

Jó néhány esztendővel ezelőtt közgazdák, statisztikusok és matematikusok feltehetőleg mély összefüggést fedeztek fel az életszínvonal emelkedése és a konyhai főzőedények (fazék, lábos, serpenyő) űrtartalmának alakulása között. E felfedezést gyorsan tett követte: a kis edények iránt érdeklődő vásárlóknak a kiszolgáló kartársak 10—15 és 20 liter űrtartalmú lábost, serpenyőt, fazekat ajánlottak megvételre. Csakhamar kitűnt, hogy a tudósok az összefüggés felfedezésével időben és térben kissé előreszaladtak.

Persze nagyobb galiba nem lett az ügyből. A dolgozók rozsdamarta, lyukas edényeiket otthon barkácsolva megfoltozták, vagy — miután a drótos bácsi időközben nagyüzemi dolgozóvá lépett elő — a szomszéd bádogos bácsit kérték meg bajuk orvoslására. A nagy űrtartalmú edények végül évek múltán felszívódtak.

A minap viszont pontosan ellenkező előjelű tendenciával találtam szemben magamat.

Életszínvonalam és éveim számának gyarapodásával nyakam kerülete 44 centire bővült. Koromhoz illően nem engedhetem meg magamnak a fényűzést, hogy kálomista nyakammal merő hiúságból karcsú Casanova-nyak látszatát keltsem. Ezért kitartottam a valóságnak és koromnak megfelelő bőségű ing vásárlása mellett.

Sok-sok üzletet, néhány áruházat végigjárván azt kellett tapasztalnom, hogy a férfifehérnemű konfekcióipar csupa serdülő kamasznak való 35, 36, 37 és 38-as nyakra való inget küldött piacra.

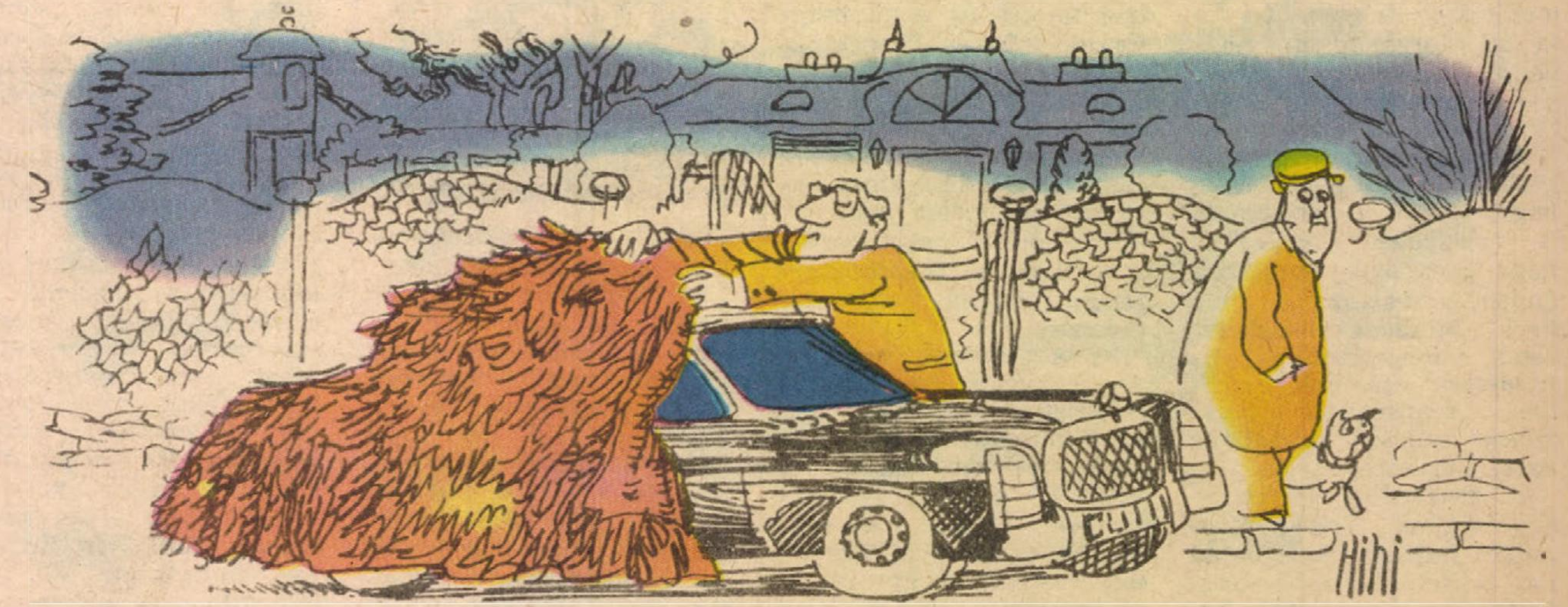
Mindössze egyetlen helyen találtam néhány 41- és 42-es számú nyakbőségű inget, de miután a fulladásos halált sohasem kedveltem, váltig kitartottam a 44-es számú ing mellett. Fejemet csóválgattam. A kartárs végül meg is szánt, és tisztes segítőkészségéről tanúságot téve, melegen a fogyókúrát, a gőz- és forrólégfürdőt ajánlotta, amelynek révén nyakam három-négy órai izzasztástól olyannyira megkarcsúsodik, hogy akár 40-es ingben is kivághatom a magas C-t.

Betű szerint ezt tapasztaltam a minap tréningnadrág, úgynevezett melegítő vásárlására irányuló hosszú menetelésem során is. Az eladó kartársak ezúttal is mély együttérzéssel uniszónó javasolták: tartsak spártai keménységű fogyókúrát, mert a jövő nem a vaskos-testes férfiaké, hanem a deli atlétatípusé, és ha esélyeimet a nemek harcában további évtizedekre konzerválni óhajtom, éljek, mint a súlyemelők, a birkózók, akik esélyeik növelése végett egy, sőt két súlyosztállyal is lejjebb izzasztják magukat egy-egy mérkőzés előtt.

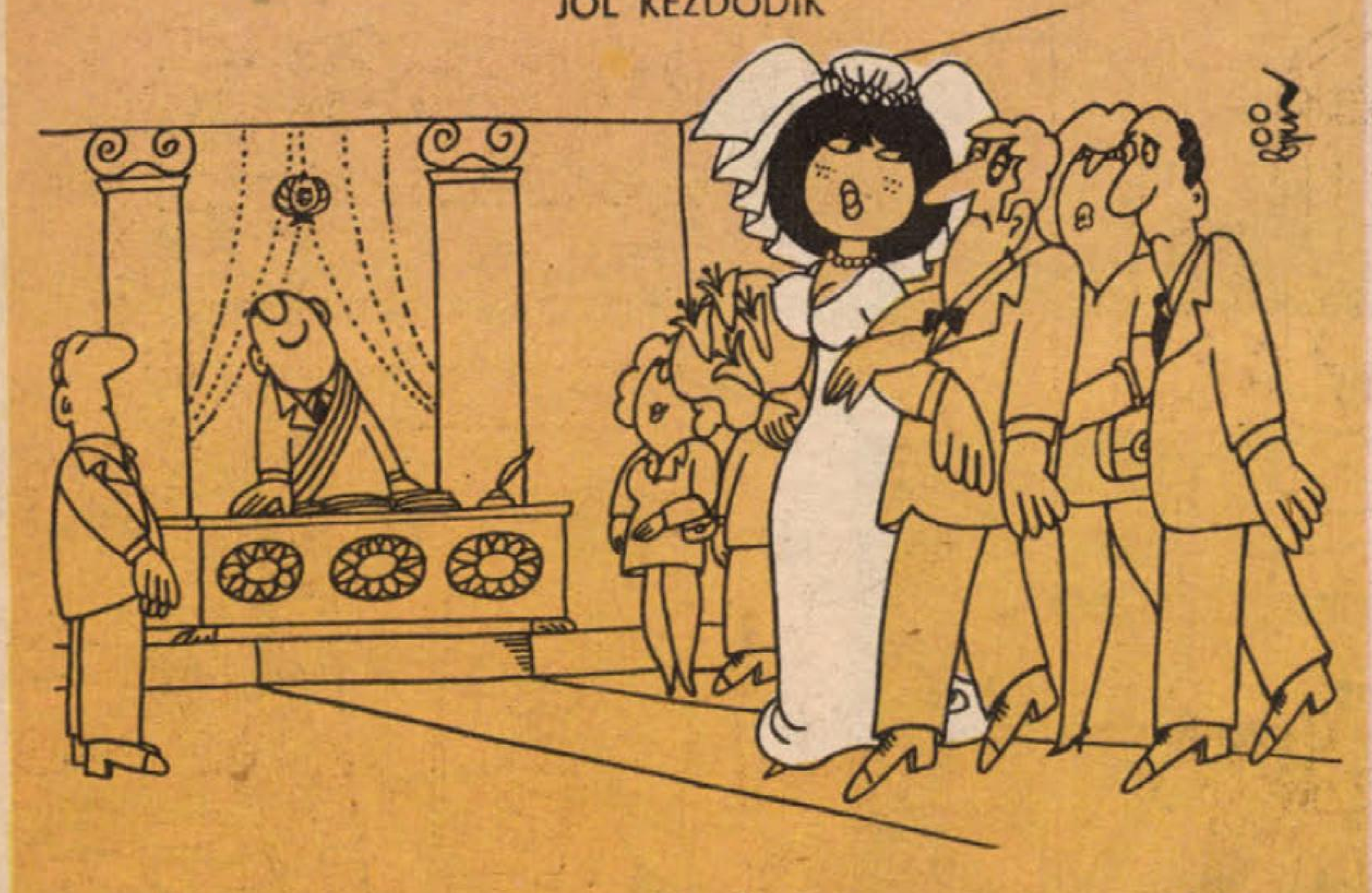
Szerintem az is elég, ha az ember néhányszor körbejárja a fővárost. Mire megfelelő méretű inget talál, addigra jó neki a kisebb is.

Vincze Oszkár

STATUSZ CSERGE

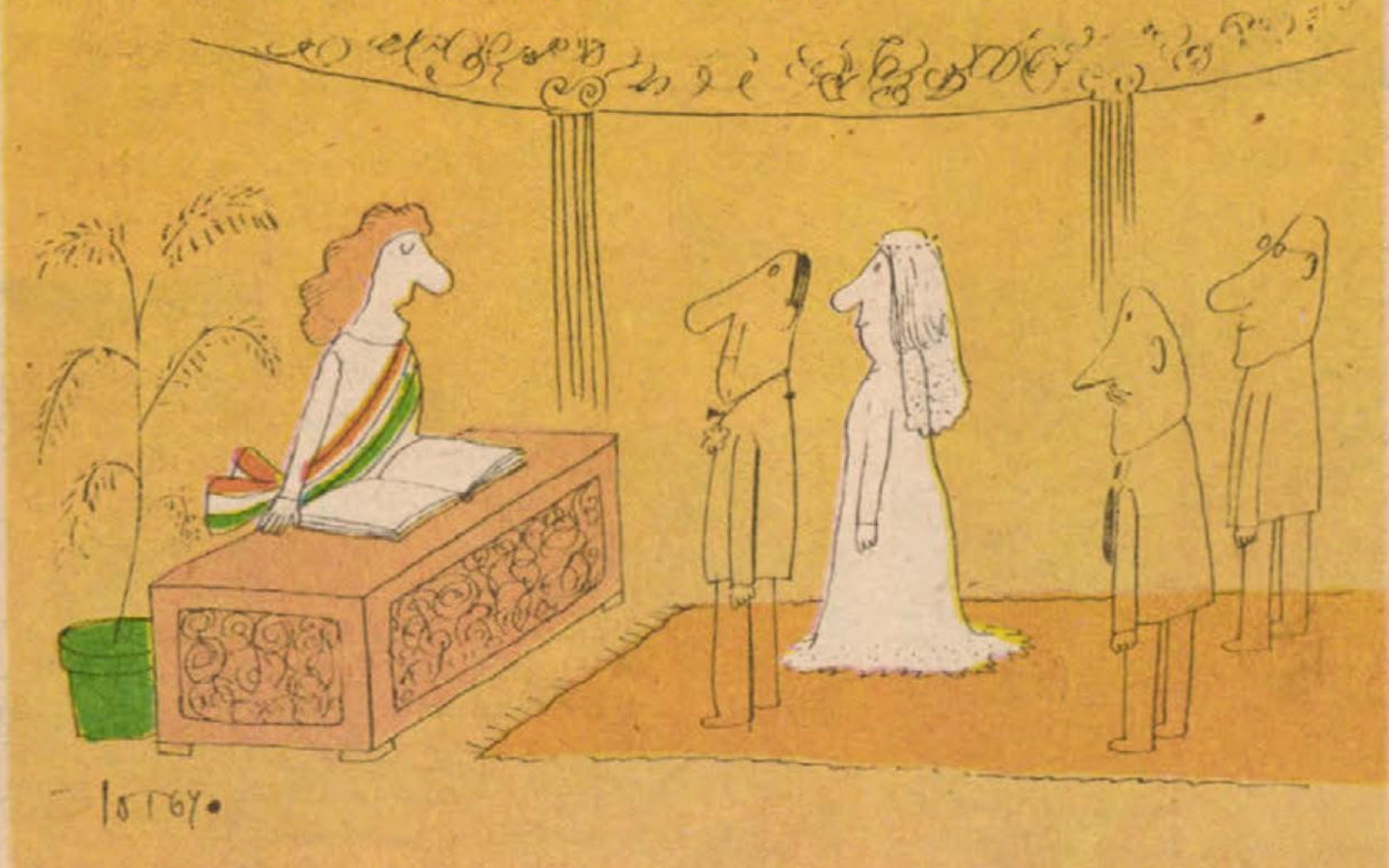

JOL KEZDODIK

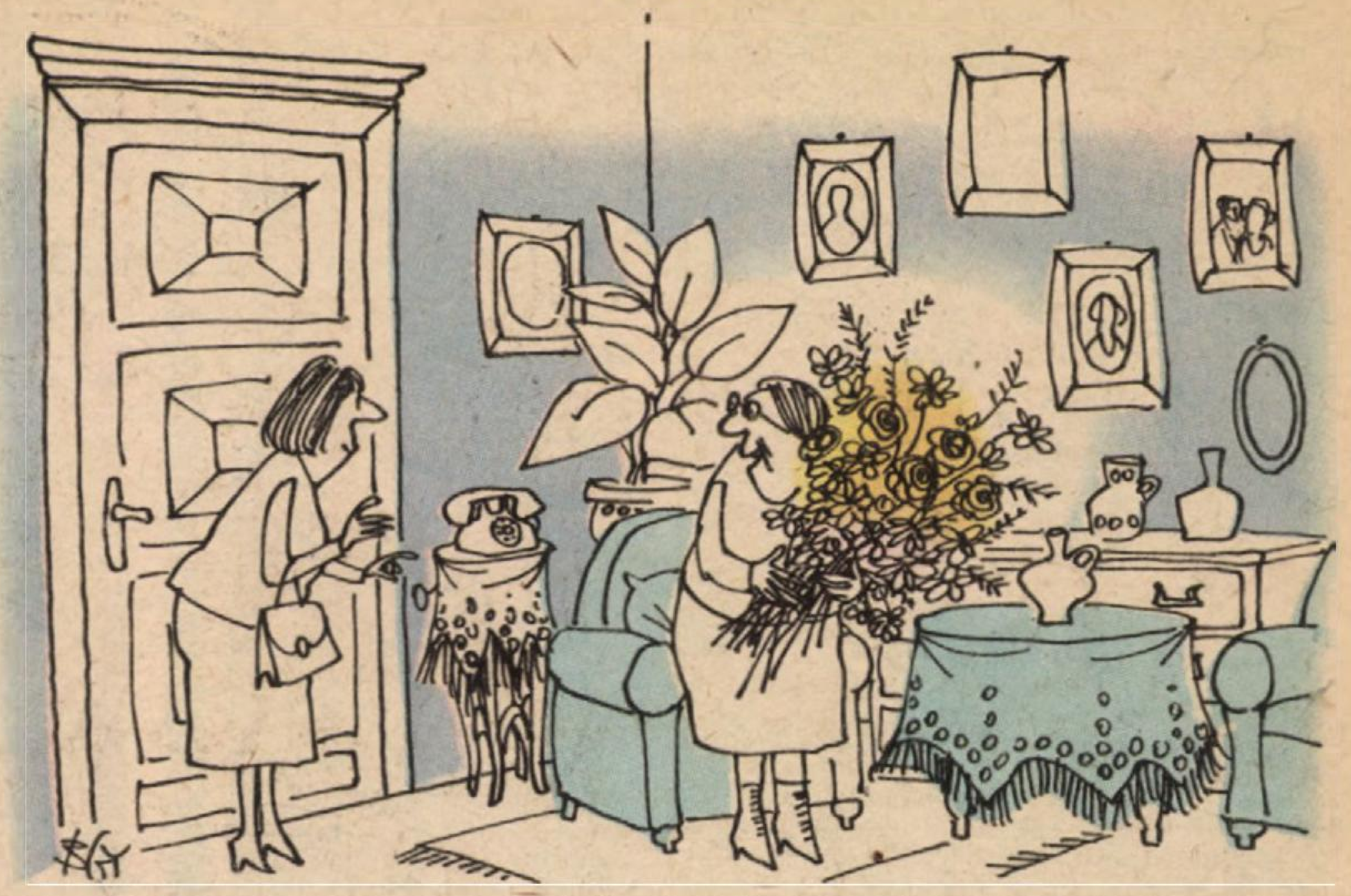
– Aztán nekem ne motyogj, Dezső! Szépen, tisztán mondd ki az igent!

VETÉLKEDŐ A DIVAT

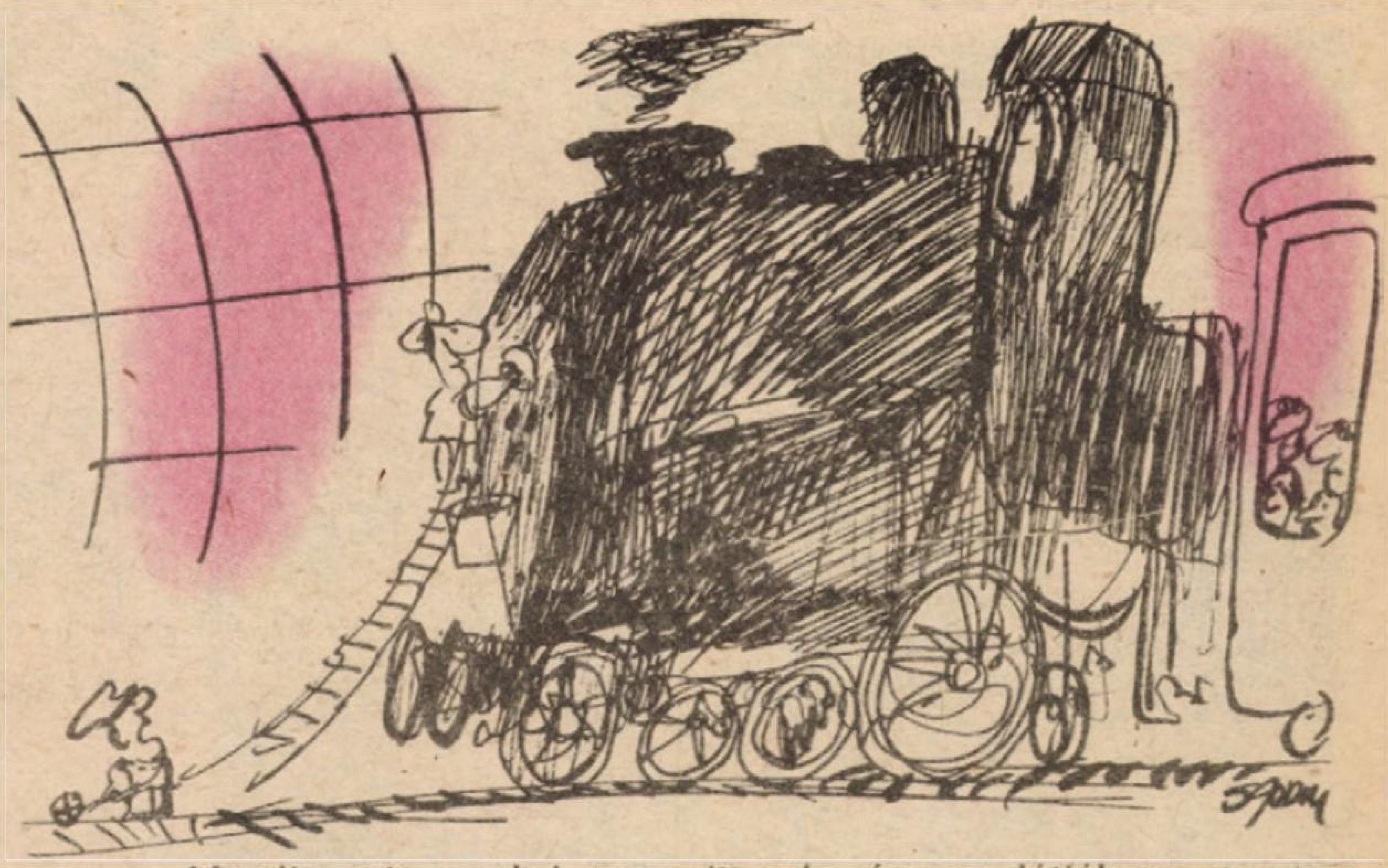
– Rákérdezek: igen?

ÖREGEK HETE

– Már éppen a „Lelki elsősegélyt” akartam felhívni, amikor jöttek az úttörők!

TISZTASÁG

– Mondja, mit vacakol maga itt vele, úgysem látják az utasok a piszkos ablakon át, hogy milyen a mozdony . . .

GYEREKZSÚR

— Adj kölcsön egy ezrest KST-ig — mondta Csutorás Jenő, amikor találkoztunk.

— Nagyon szívesen, öregem — nyúltam a zsebembe. — Csak nincs valami baj?

— Sajnos, van. Gyerekzsúrt kell rendeznem, mégpedig kettőt, egymás után.

— Ezer forintért?

— Ha ennyiből megúsznám, boldog lennék. Legalább kétezer forint lesz, de egy ezresem már van.

— Kuglófra és kakaóra?

— Ugyan! Hol élsz te? Hol adnak ma már gyerekzsúron kuglófot és kakaót?

— Hát mit adnak?

— Az attól függ. Én például mást adok a tízéves Joli lányom zsúrján, mint a tizenhét éves Péter fiamén.

— Egyáltalán: miért rendezel gyerekzsúrt?

— Azért, mert kell. Szeptember elsején megkezdődött az új tanítási év, és szeptember közepén a gyerekzsúr idény. Azóta a fiam és a lányom hetenként zsúrozik az osztálytársainál. Most én következem, és nem akarok addig várni, amíg a KST-t kifizetik.

— Miért ilyen sürgős?

— Azért, mert minél később rendezem a zsúrokat, annál drágábbak.

— Az árak emelkednek?

— Az igények. A szülők egymásra licitálnak. Az első szep-

temberi zsúron Péterék még csak kőbányai sört ittak, vajas-szalámis zsemlét ettek és Kossuthot szívtak. Egy hét múlva zöldszilváni volt, kaviáros zsemle és „100 éves” cigaretta. Utána tokaji bor, kagyló és amerikai cigaretta következett, de már a skót whiskynél, a fatányérosnál és a kubai szivarnál tartanak.

— És mik a gyerek osztálytársainak a szülei? Lottómilliomosok?

— Csudákat. Egyszerű, derék, becsületes emberek, de éppen ezért senki nem akar lemaradni a másik mögött, inkább többet szeretne nyújtani. Én a jövő héten már Napóleon konyakot, libamájat, négyféle szivart és nyolcféle amerikai cigarettát adok. Rám ne mondják, hogy én a gyerekzsúron akarok spórolni!

— Igazad van! — mondtam, és átadtam az ezrest!

— A KST-nél megadom — mondta Csutorás Jenő, és hálából meghívott egy borkóstolóba két deci borra. Amikor beléptünk, nagy meglepetésünkre a fiát, Csutorás Pétert találtuk ott négy osztálytársával.

— Szégyelld magad, fiam! — mondta neki az apja. — Tizenhét éves korodban már borozóba jársz inni?

— Nem inni járunk ide, hanem enni. Ennek a borozónak van egy csodálatos, előttünk ismeretlen ételspecialitása, amit még zsúrokon sem ettünk soha.

— Kíváncsi vagyok, mi az? — kérdezte Csutorás Jenő.

— Zsíros kenyér hagymával — felelte a fia, és majszolni kezdte az ismeretlen ételspecialitást . . .

Miklósi Ottó

SOROKSÁRI SÖR ELÉGIA

Mikor felhajtott nyolc vagy tíz felet,
S öntötte rá a friss sörök sorát
Dicsfény övezte s harsány tisztelet,
Csodálták őt a szesztárs cimborák.

Most arca fáradt, gyűrt és keserű.
Roskadtan baktat ki az elvonóból,
Hol száját tépte száz vad keselyű
És savanyú lett szájában az óbor.

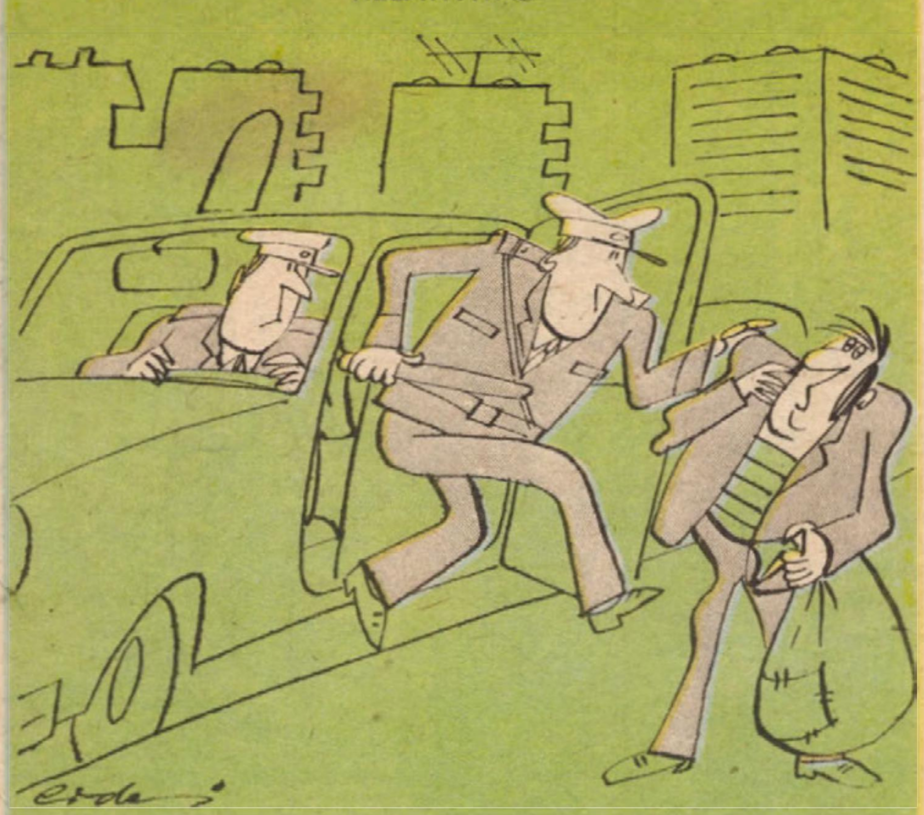
Gyémántporos szép lelkén rút s örök sár,
Nemes szívében durva nagy sörét,
Egy üres korsó lett egész Soroksár,
Kiitták habzó, aranyszín sörét.

S míg ő az átkos elvonón „üdült”
Eggyel rövidebb lett a hosszú lista,
A soroksári sörsorból kidült
Egy nagymúltú idült alkoholista.

Szilvási Csaba

RELATIVITÁS

– És még a pszichológusok állítják, hogy a kék fénynek nyugtató hatása van...

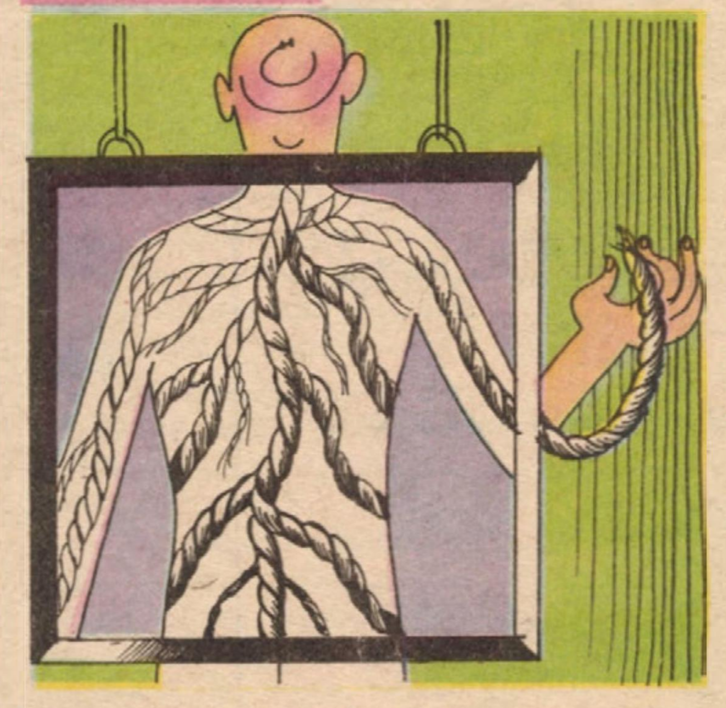
RÖVIDLÁTÓ BETÖRŐ

– Halló! Taxi!

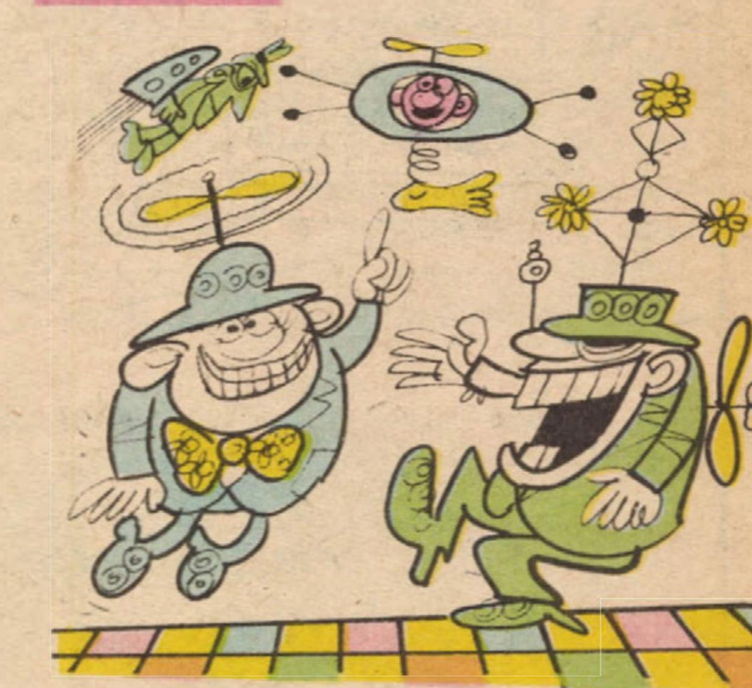
Megkérdeztük rajzolóinkat:
Mit irigyelnek a jövő század emberétől?

Mészáros András:

– Az idegeit...

Fülöp György:

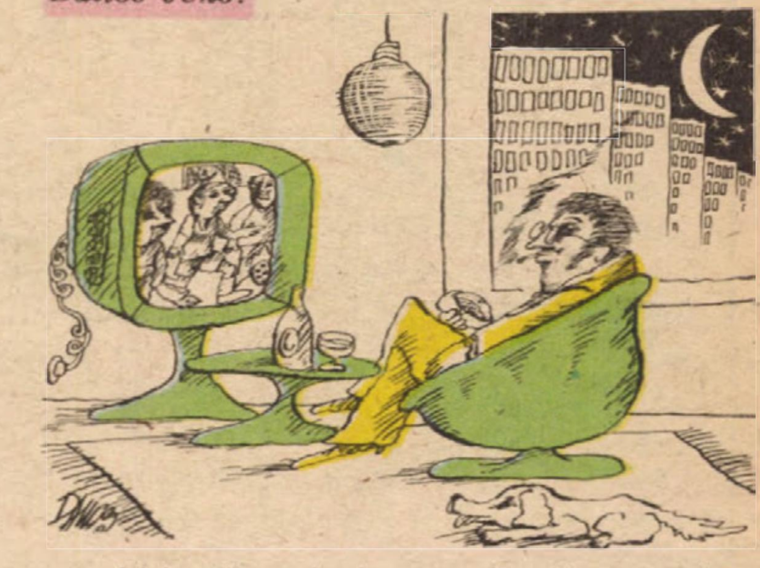
– Nekik minden vicc új lesz.

Brenner György:

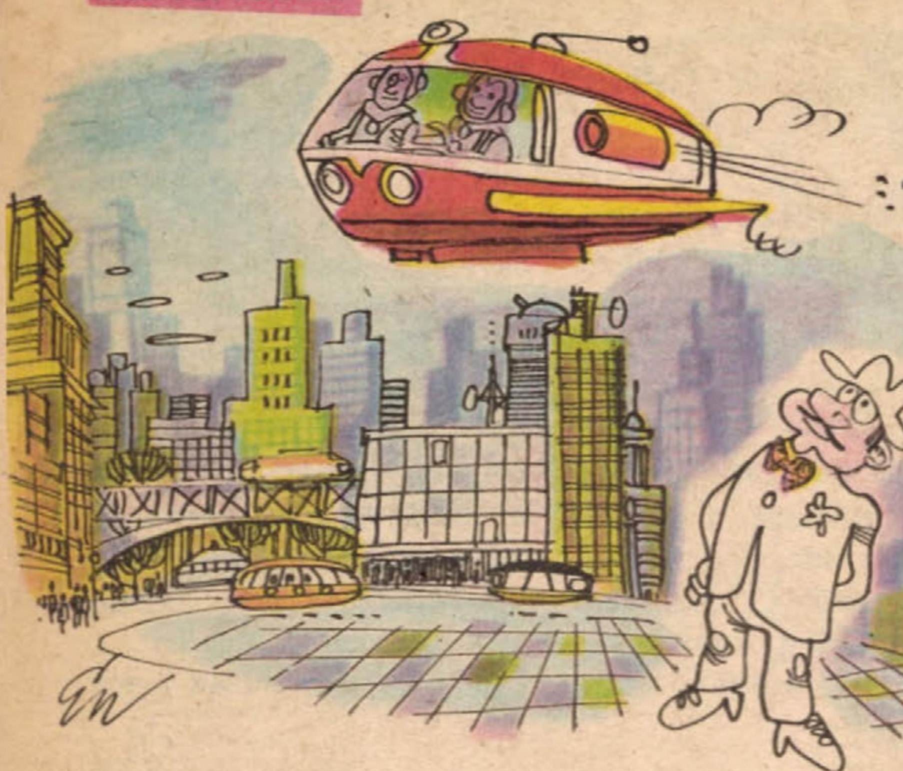
– Könnyedén eligazodnak majd a XX század történelmében.

Dallos Jenő:

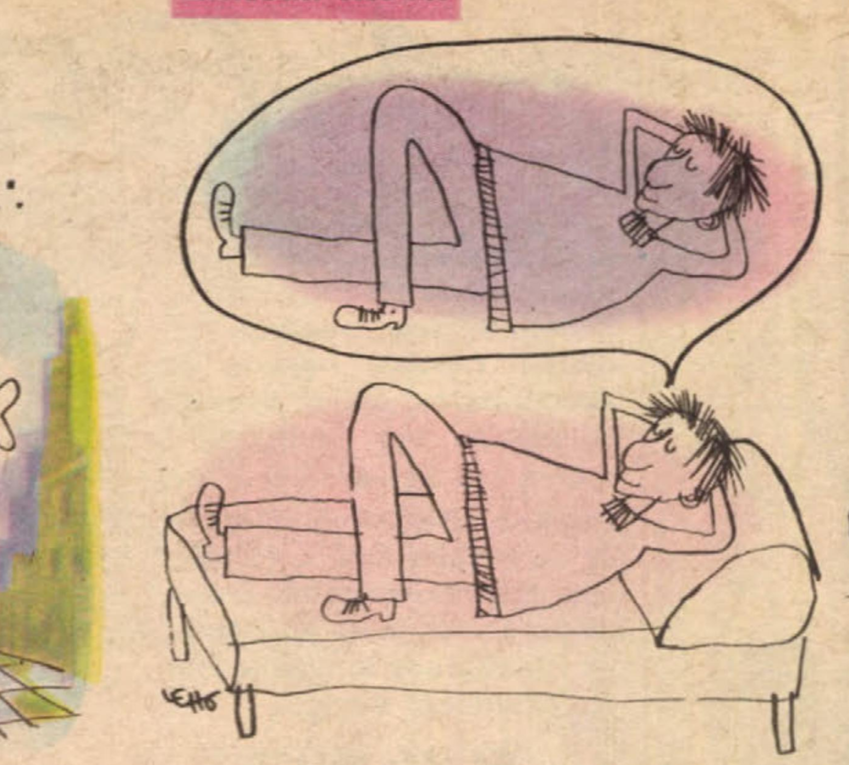
– Láthatják a budapesti olimpián a győztes magyar csapatot.

Endrődi István:

– Magát a jövő századot.

Lehoczki István:

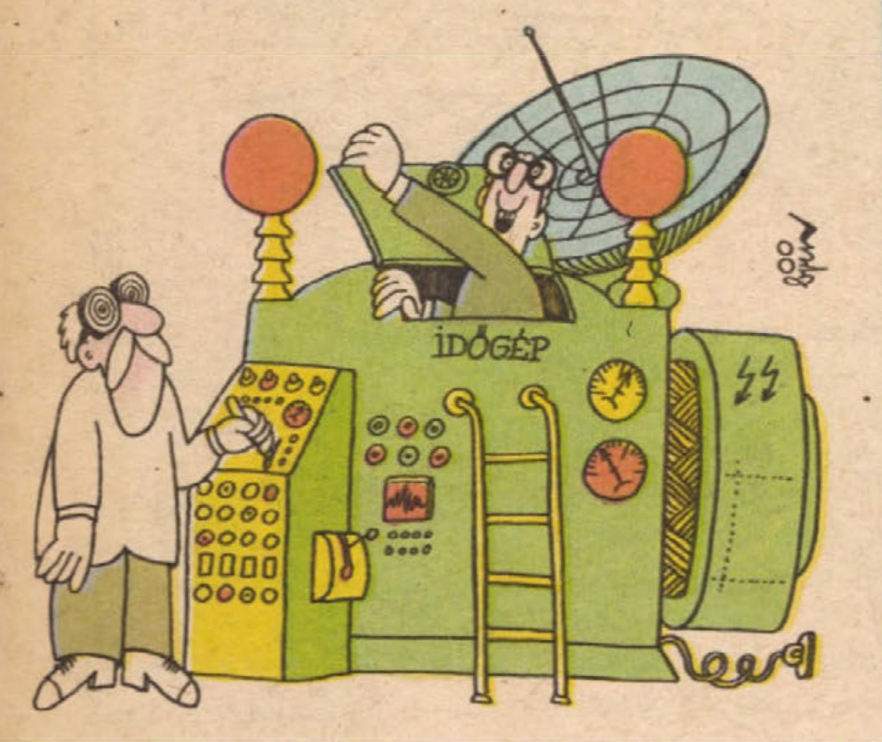
– Rengeteg szabad ideje lesz.

Várnai György:

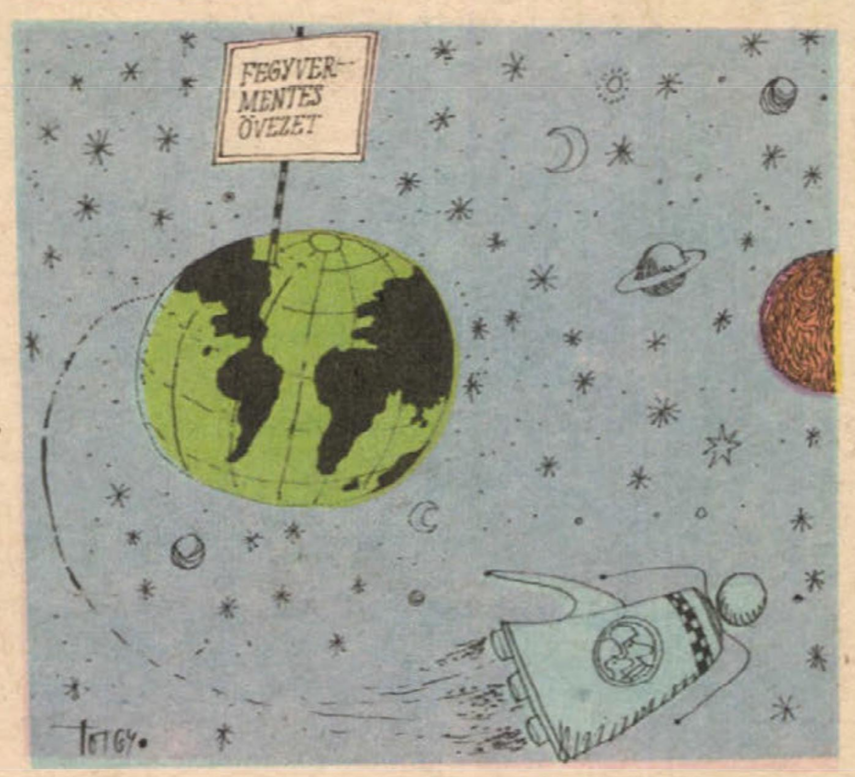
– Talán akkor már lesz borjúhús.

Balázs-Piri Balázs:

– Nem szeretek látatlanban nyilatkozni: előbb szétnézném a jövő században!

Tót Gyula:

– Azt, hogy ők tudni fogják, hogy van-e élet a Marson, és lesz-e még a Földön?

Sajdik Ferenc:

– A kopoltyút, amivel ki tudják választani a levegőből az oxigént...

MESE A KANÁLVÉTELRŐL

Tegnapelőtt elhatároztam, hogy vásárolok magamnak egy evőkanalat. Ennek okáért betértem egy „Gyapjú, kanál, gereblye" feliratot viselő, fényes boltba. A pult elé lépve, így szóltam az eladóhoz:

— Jónapot kívánok. Evőkanalat szeretnék venni.

— Nincsen — felelte az eladó, nyílt tekintettel.

Elszomorodtam a hírre és nehezen vettem lépteimet az ajtó felé. Tekintetemet jobbra-balra vetettem az áruval dúsan megrakott polcok felé, segélytkérően, hátha felbukkan látóteremben egy evőkanál, vagy ahhoz hasonló. Az eladó is észrevehette bizonytalanságomat, mert haragosan megjegyezte:

— Hiába bámészkodik, megmondtam világosan, hogy nincs evőkanál! Csak lődörög itt a boltban!

A fülem tövéig elpirultam szégyenemben, de a szívem ugyanebben a pillanatban feldobogott az örömtől. A polcon evőkanalat láttam meg, nem is egyet: hármat!

— Kanál! — mutattam az eladónak és a boldogságtól csak suttogni tudtam. — Ott, evőkanál, három!

— Mire mondja, hogy evőkanál? — kérdezte az eladó, enyhe gúnnyal a hangjában.

Mutattam a kanalakra, mire ő megrázta a fejét:

— Az maga szerint evőkanál?

Az eladón úrrá lett a kíváncsiság. Elhagyta a pultját és a polchoz ment, amin a kanalat mutattam. A kezébe vette az egyiket, forgatta, szemlélte.

— Ez evőkanál? — kérdezte mégegyszer és a szemem közé nézett, nem próbálom-e félrevezetni.

— Evőkanál! — kiáltottam tiszta hitemből.

Hitetlenkedve nézte az evőkanalat, majd a kollégájához sietett, kezében a kanállal, egy idősebb, tapasztaltabb eladóhoz. Távol álltak tőlem, így nem hallottam a beszélgetésüket.

Az idősebb, tapasztaltabb eladó elvette fiatalabb kollégájától az evőkanalat, figyelmesen megnézte, majd visszaadta és bólintott. Megerősítette az én állításomat, hogy amit a kezében tart, az evőkanál. Elképzelhető, mennyire boldog voltam.

A fiatal eladó most visszajött hozzám:

— Állítólag evőkanál — mondta bátortalanul. — Hogy kell ezzel bánni?

— Megmutatom — ajánlottam készségesen. — Az ember a nyelénél fogva belemeríti a levesbe. Akkor a kanálba leves kerül, amit a szájhoz emelünk és lenyeljük, majd a kanalat ismét belemerítjük a levesbe. Nagyon praktikus tárgy.

Az eladónak a szeme csillogott, miközben meséltem neki a kanálról. Érdeklődve utánozta mozdulataimat az üres kanállal, képzeletében levest emelt benne a szájához.

— Nagyon jópofa dolog! — állapította meg. — Csuda aranyos! — kiáltotta.

— Leblokkolná nekem? — kérdeztem most már gyöngéd sürgetéssel.

— Egy pillanat! — mondta visszazökkenve a rideg valóságba, és eltűnt az oldalam mellől. Két perc múlva megjelent és egy kis cédulát tartott a kezében. Azt hittem, hogy a blokkot hozta, de nem az volt. A kis cédulán egy kézzel írott szó állt, a cédulát az evőkanalak mellé tűzte.

A cédulán ez állt:

„ELADVA"

— Sajnálom — mondta fölényesen. — El vannak adva.

Leforrázva mentem ki a boltból. Nem volt kétséges előttem: ő vette meg az evőkanalakat.

Somogyi Pál

ABSZOLÚT UDVARIASSÁG

JEGYZŐKÖNYV

Az író-olvasó találkozón szép számmal összejöttek: a kultúrteremben kétszáz író jelent meg, de az olvasó, egyéb fontos elfoglaltságára hivatkozva — lemondta az ankétot.

ŐSZINTESÉG

— Őszinte lehetek?

— Természetesen.

— Sajnos, képtelen vagyok rá...

GONOSZSÁG

— Örömmel lemondok a fizetésemelésről, ha a Kovácsnak sem emelnek...

FURCSA PEDAGÓGIA

— Ha már a pofon nem használ, kénytelen leszek elmenni a végsőkig. Jöjjenek a szép szavak...

TITOKTARTÁS

— Engem köt az orvosi titoktartás. Így soha senki nem fogja megtudni, hogy ön hosszú évek óta teljesen egészséges — mondta az orvos a képzelt betegnek.

SZILÁNKOK

PARAGRAFUS

X. olyan jól ismeri a paragrafusokat, hogy elmehetne védőügyvédnek, ha nem lenne állandóan vádlott.

ÖRÖK VITÁZÓ

Ha L. egyedül élne egy lakatlan szigeten, akkor — jobb híján — önmagával kerülne ellentétbe.

MINDEN RELATÍV

— Most lenne jó hetvenévesnek lenni — mondta a kilencvenéves Lajos bácsi.

KORRUPCIÓ

— Három kívánságodat teljesítem — mondta a mesebeli tündér.

— Teljesítse négy kívánságomat, s én hajlandó vagyok ebből leadni húsz százalékot.

AUTÓ

Brahovácz meséli:

— 1940-ben vettem egy autót. Ma is olyan, mint új korában. Igaz, hogy azóta sem hoztam ki a garázsból, de így nem érint az üzemanyag drágulás és sohasem lesz vele balesetem.

GYENGE PRODUKCIÓ

A koncertről mindenki pánikszerűen menekült. Az utolsó néző visszaszólt a pódiumra:

— Művésznő, ha befejezte az éneklést, oltsa el a villanyt, zárja be maga után az ajtót, és a kulcsot adja le a portásnak!

AMERIKÁBAN

— Az ember sötétedés után már ki sem mer menni az utcára a konkurrens bandák miatt...

RUHAÜZLETBEN

— Egy köpönyeget kérek, amit forgatni lehet...

Galambos Szilveszter

TERMÉSZETSIRATÓ

– Az ég szerelmére, könyörgök, ezt a környéket ne fejlesszék!

A FOLT

Lógott a fogantyún, a busz peronján és rövid időközökben föl-fölnevetett. Semmi kétség, megőrült. A nyuszi Lukács, Lukács, a skót. Lukács, akivel évekig dolgoztam egy munkahelyen s aki két jelzőjét közismert papucs-mivoltával és — enyhén szólva — túlzott takarékosságával érdemelte ki. És most itt csüng az alumínium kapaszkodón és eszelősen vihog.

— Szerbusz, Luki — kopogtatom meg a vállát —, mit kacarászol itt magadnak? Jól vagy?

— Ez életem legboldogabb napja... Lelki szemeimmel szinte látom Krisztit, amint belép a lakásba, szigorúan körülnéz, szokása szerint, aztán észreveszi a nadrágot a kisszekrényen... Hihihi!!!

— Ez már így is pokolian mulatságos — szögezem le —, hátha még az egészet kifejtenéd...

— Boldogan. Ismersz, nem vagyok egy oroszlán. Különösen otthon nem. És miért? Mert egy kicsit ügyetlen vagyok, mindig csinálok valami apró bajt és Kriszti azonnal fölém kerekedik. Már az esküvőn kigurult a kezemből a gyűrű, mindennapos, hogy elejtek poharat, csészét, jaj annak a vázának, amelybe én hozok friss vizet... És Kriszti ilyenkor azonnal ott terem, kioktat, megleckéztet, és meg is mutatja, hogy mit hogyan kell csinálni. Mert ő tényleg nagyon ügyes, leleményes. De most... Hihihi!!!

Elkomorodva folytatja.

— Az én legeslegnagyobb hibám az, hogy folyton leeszem az ingemet, a ruhámat, mindenemet. Vagy ha nem eszem le, bekenem festékkel, mésszel, olajjal, cigarettahamuval, mikor mi akad. Ma reggel epokittal próbáltam összeragasztani egy korábbi áldozatom, egy cukortartó alkatrészeit, persze, az epokit rácsöppent a nadrágomra. Hamar leveszem, rohanás a fürdőszobába, hidegvíz, melegvíz, dörzsölés, kaparás, semmi. Illetve annyit elértem, hogy a pacni duplájára nőtt és a szövet egészen kifehéredett. És persze végszóra rám nyit Kriszti, nagy patáliát csap. Lehord mindennek, aztán fölkapja, kiviszi a nadrágot, kiteríti az ágyneműtartóra, kis üvegcsét hoz, valami olajos lakklemosót, nyakonönti vele a pacnit, párszor végighúz rajta egy száraz rongyot, volt folt, nincs folt! Kicsit még méltatja az én kétbalkezességem, aztán lelkemre köti, hogy várjak félórát, míg meg nem szárad, akkor vegyem föl a nadrágomat. És diadalmasan elbilleg. A kis mindentudó! A kis nagyokos!... Hihihi!!!

— Mit hihizel? Ha tényleg eltüntette a foltot, ha ezúttal is ő volt az ügyes, akkor min nevetsz?

Boldogan rázza a fejét.

— Várd ki a végét! Eltelik a félóra, emelném le a nadrágot a kisszekrényről, nem jön! Erősebben húzom, nagynehezen enged... És ahogy enged, úgy húzza le a politúrt az ágyneműtartó tetejéről!... Hihihi!!! ...Érted? Az ő szuperhiper lakklemosója tényleg fölszedte az epokitot a szövet egyik oldaláról, a szövet túloldalán meg fölszedte a politúrt a bútorról és odaragasztotta a nadrághoz!... Legalább két tenyérnyi helyen!... Úgy hagytam ott az egész csendéletet, hogy amint Kriszti délután hazaér, rögtön lássa, mit művelt. Világszám, mi?

— Nézd, Luki — mondtam —, persze a legszebb öröm, a káröröm. Dehát itt téged is súlyos veszteségek értek! Sőt! Feltételezve, hogy a nadrágod nem számít közös szerzeménynek, csak a kisszekrény, téged nagyobb csapás ért, mint Krisztit. Vegytisztítás, új fénymáz, miegymás, legalább két darab százas!

És ekkor gyémánt-tisztán fénylett föl a smucignak, zsugorinak tartott Lukács antik római jelleme.

Nagyvonalúan legyintett.

— Egye fene azt a kétszáz forintot! Fő az erkölcsi győzelem... Kriszti bőgni fog!

Kürti András

ÉLETREVALÓ ÚJSÁGÁRUS

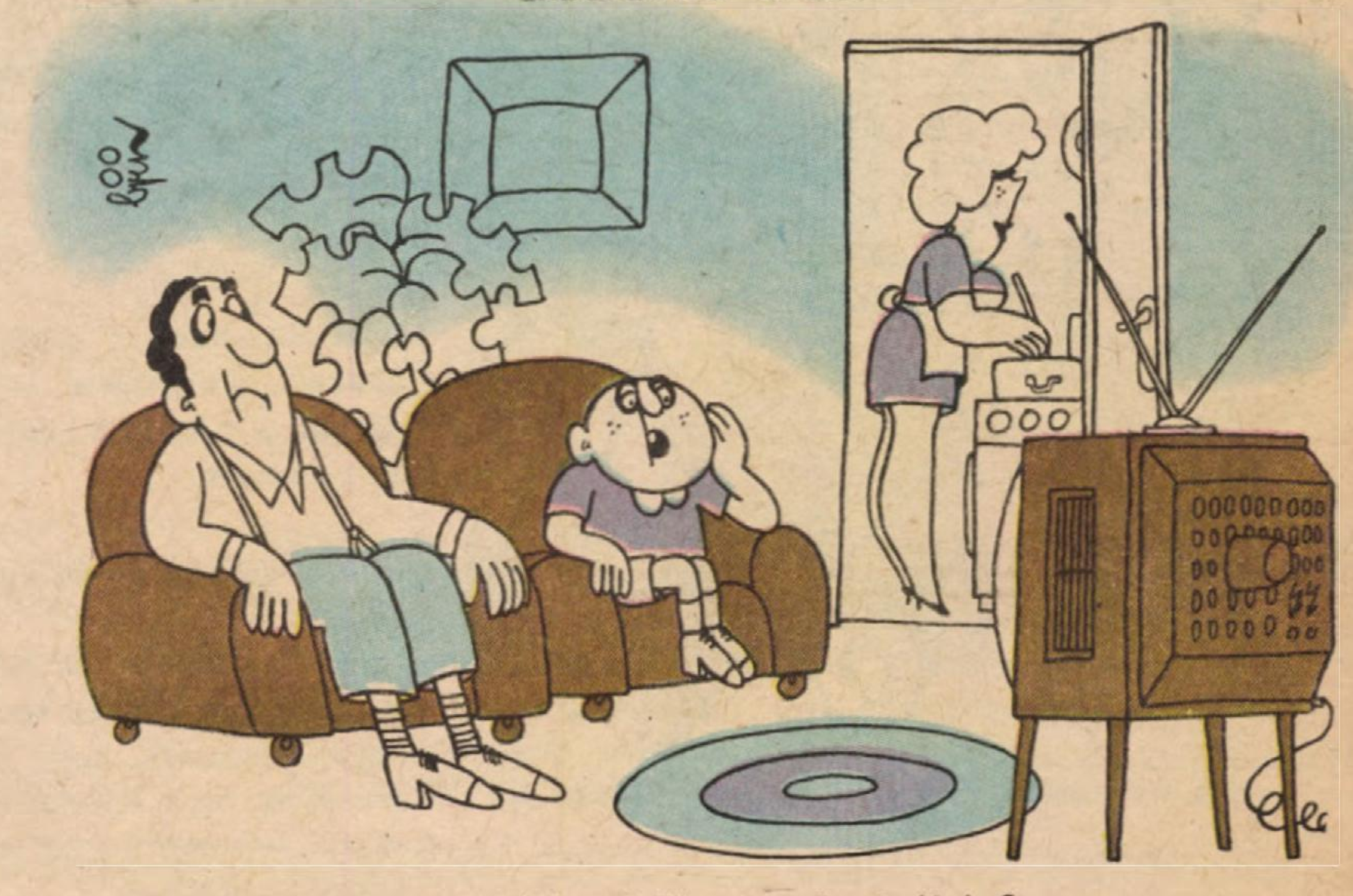
– Plusz 1,50 a nylonzacskó!...

HAZALÁTOGATÓK

– A szüretről már lekéstetek, de a kukoricatörés, az még hátravan.

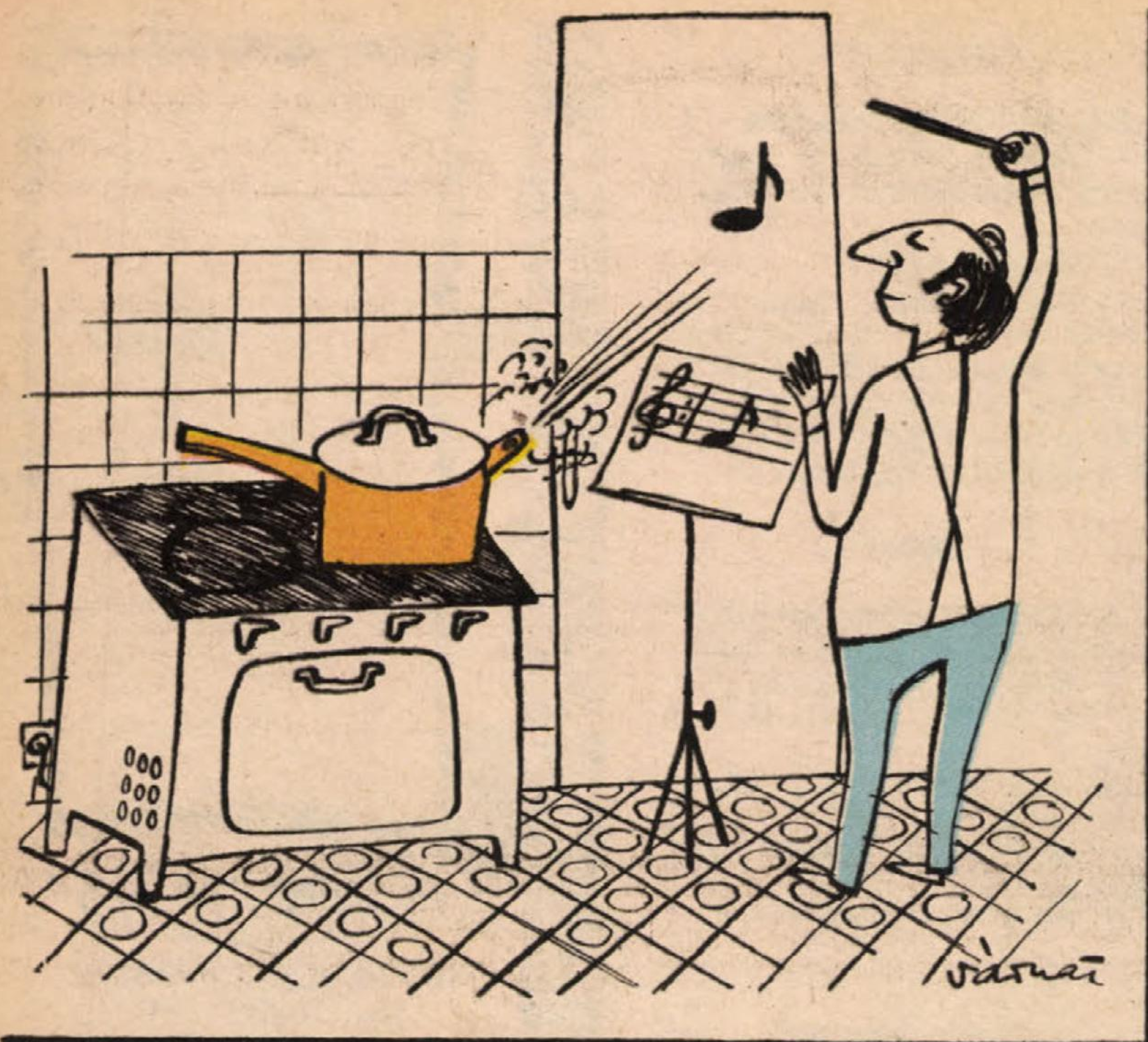
ÉRDEKLŐDŐ GYEREK

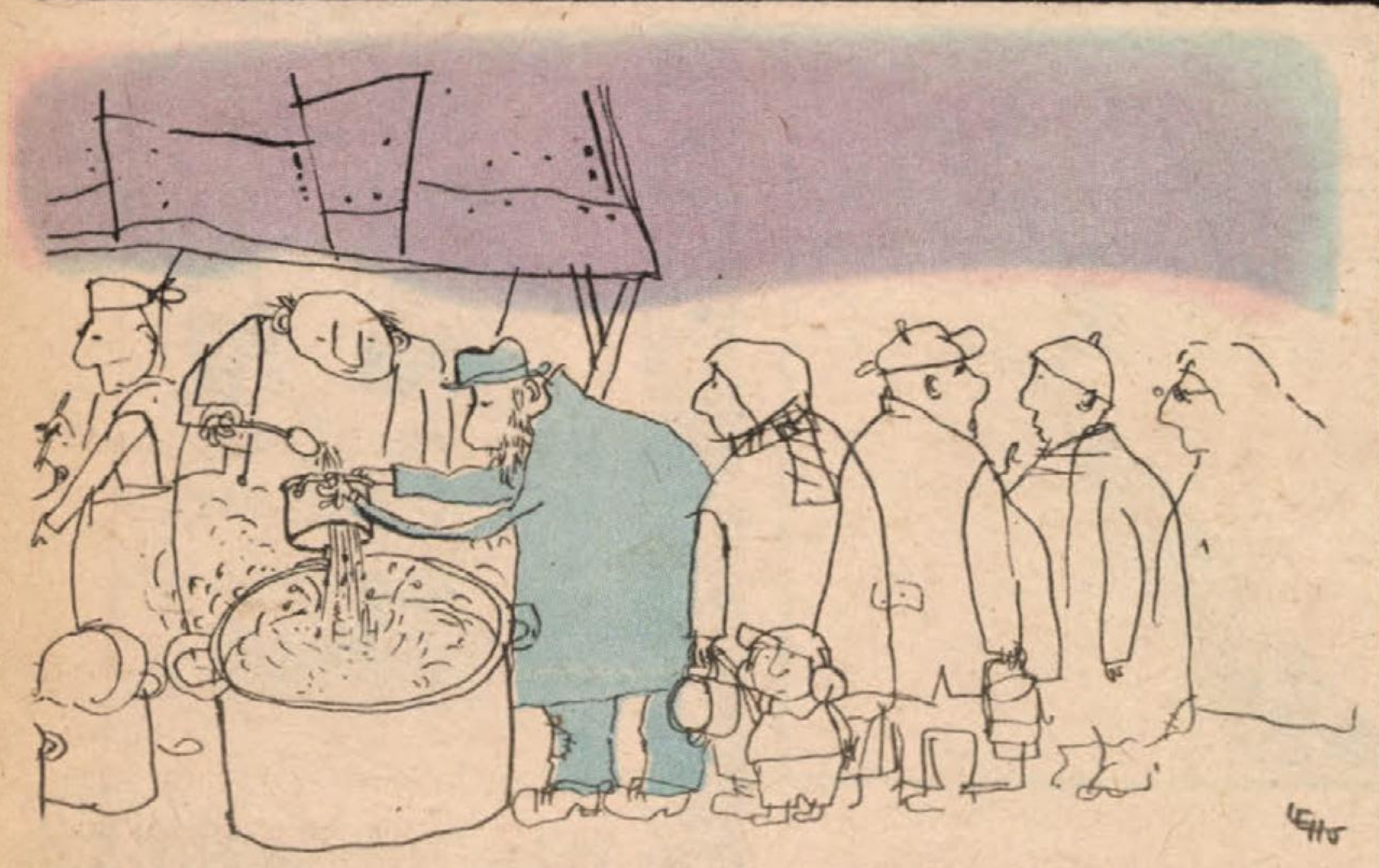
– A vállalatodnál van valami újság?

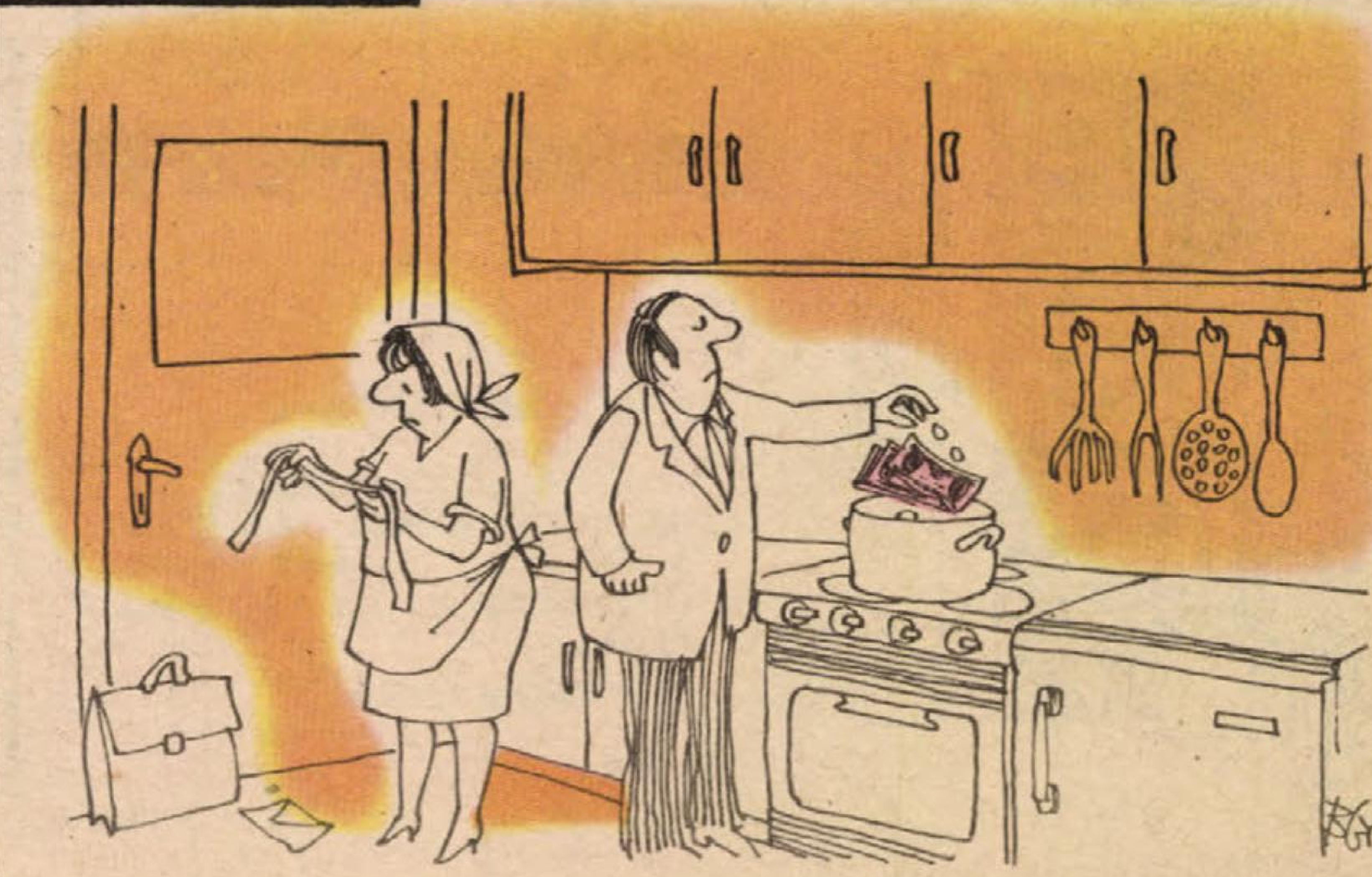
edény

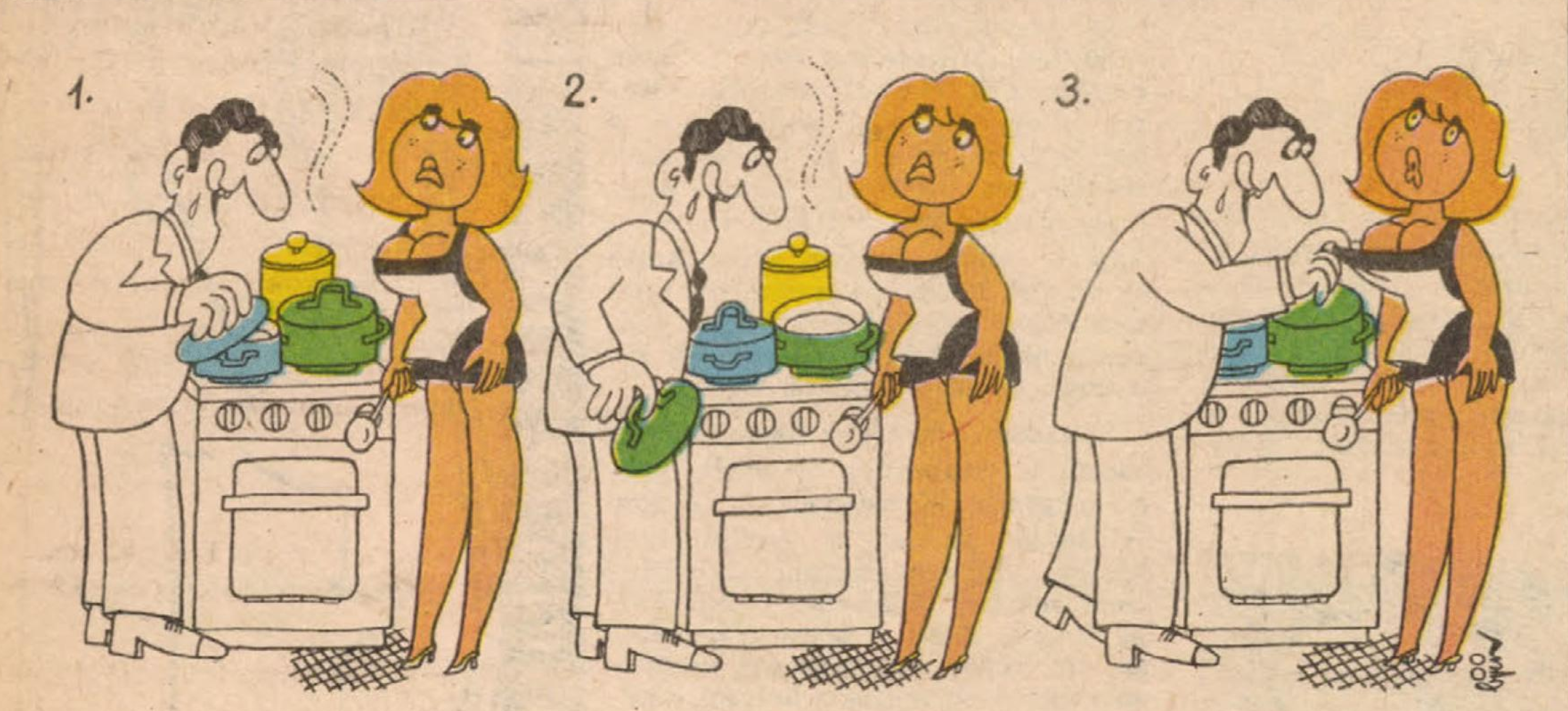
VÁRNAI
HEGEDŰS
LEHOCZKI
BRENNER
BALÁZS-PIRI
DALLOS
SAJDIK

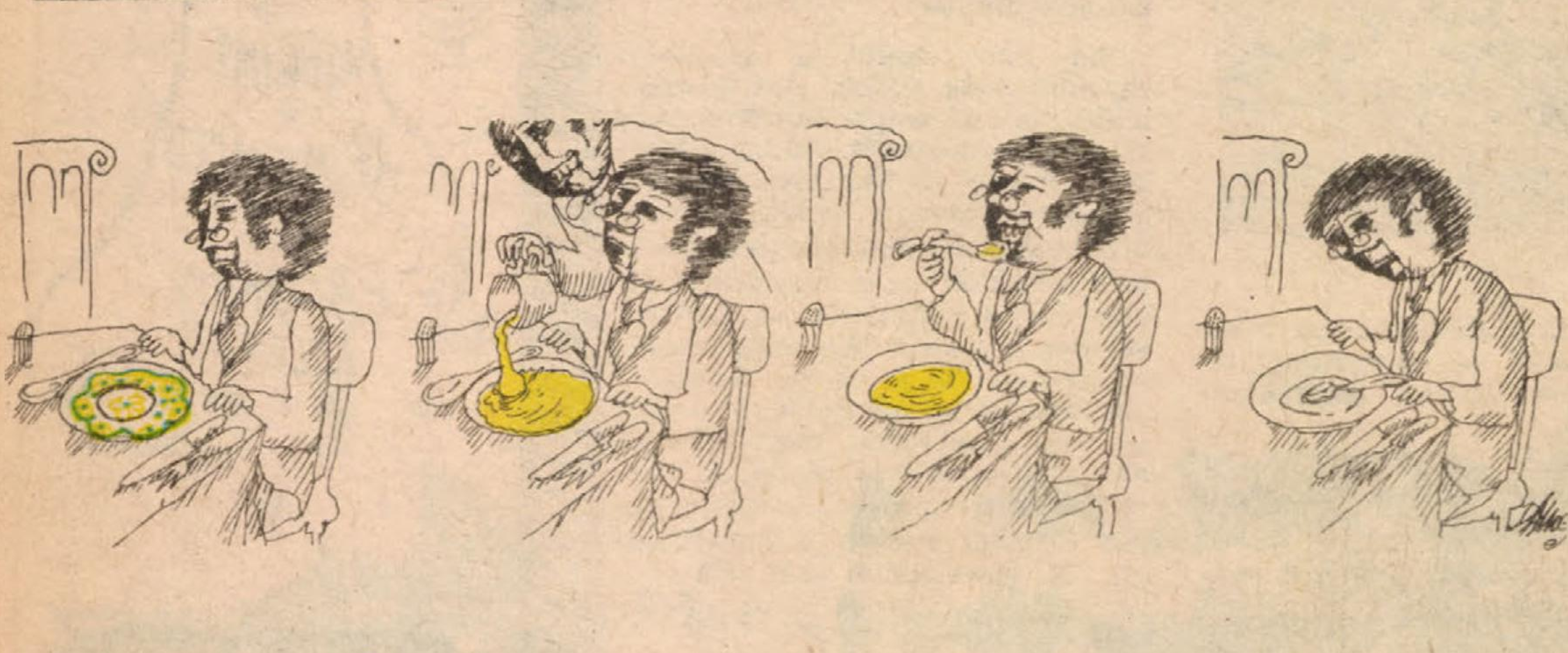

IMPORT HUMOR

TROMBITA

Azt mondja az egyik szomszédasszony a másiknak:

— Gyakran hallom a maguk papagáját, amikor nyitva az ablakuk. Nagyon vidám madár.

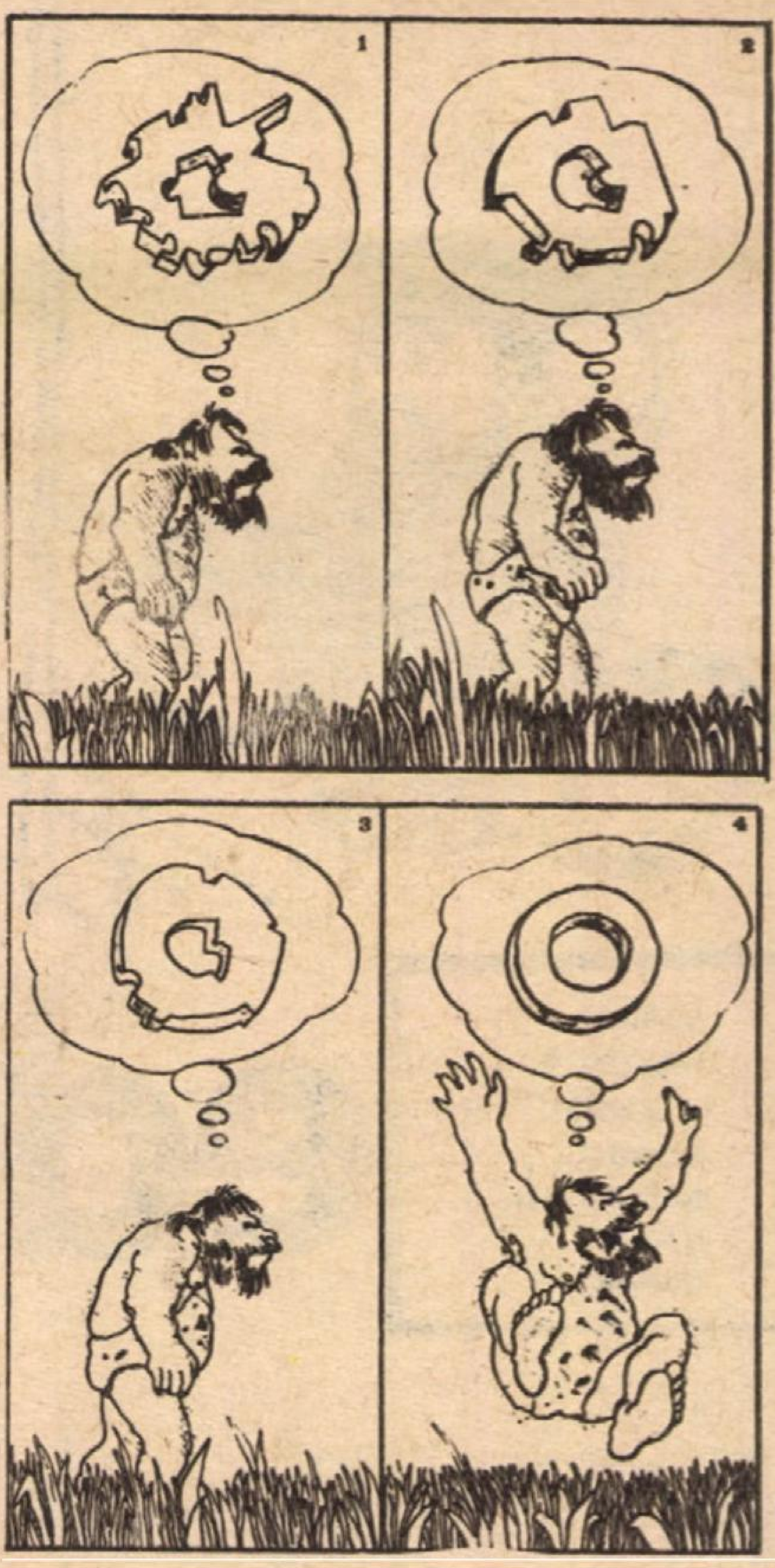
— Igen, de a legmulatságosabb akkor, amikor a trombitáló férjemet utánozza.

— Szinte hihetetlen! Hogyan tudja tartani az a kis madár azt a nehéz trombitát?!

A LIFT NEM MŰKÖDIK...

A KERÉK FELTALÁLÁSA

KÉZENFEKVŐ

— Igazgató úr, nekem van egy elgondolásom, amelynek révén a cég havonta tisztán megtakaríthat egy bizonyos összeget.

— Szóval felmond?

PIMASZSÁG

Két zsebtolvaj beszélget.

— El sem képzeled, mennyire megromlottak az erkölcsök...

— Hogyhogy?

— Becsúsztatom, tegnap a kezem egy igen intelligensnek látszó, megnyerő külsejű férfi zsebébe, és mit gondolsz, mi történt? Az a gazember lelopta a gyűrűt az ujjamról!

ÖRÖM

A templom előtti tömegben valaki hirtelen kiáltozni kezd:

— Emberek, újra tudok járni! Testvéreim, én újra járhatok!

Izgatott csoport veszi körül a kiabálót.

— Mesélje el, hogyan történt a csoda?

— Ellopták a kocsimat!

HIBÁS TERVEZÉS

SZERENCSEJÁTÉK

Az idén nyáron új szerencsejáték jött divatba — hasonló a Komámasszony, hol az olló?-hoz — és ezt játszotta minden komámasszony és komámember, minden kolléga és kolléganő, barát és barátnő, házastárs és sok más idegen.

Egyetlen kérdésre kellett csupán választ adni, és aki nyert: két hét öröm, boldogság, pihenés lett a jutalma — az Adriai-tenger partján, a Balatonnál, Mamaiában, a Krím-félszigeten, Párizsban, Olaszországban — kinek-kinek ízlése szerint. Azt kellett ugyanis eltalálni: mikor vegyük ki a szabadságunkat?

Ez persze így egyszerűen hangzik — de hozzá kell azt is tenni mikor vegyük ki a szabadságunkat —, hogy két hét napos, kellemes időt fogjunk ki?

Hát így már sokkal bonyolultabb lett a játék. A szomszédasszonyom például már áprilisban ez. mondta:

— Kovács szomszéd! A bécsi naptár szerint, ezt biztos forrásból hallottam, egy esernyőcsempész hozta a hírt, az egész nyár eleje esős lesz, de július közepére megjön a meleg, napos idő. Most meg kell venni az esernyőket a nyár elejére, júliustól pedig vígan lubickolhat a Balatonban egész családjával...

— Lajos, maga júliusban akarja kivenni a szabadságát?! Megőrült! Nem látta a belgrádi meteorológiai előrejelzést? Július közepén megjön az esős idő, viszont júniusban paradicsomérlelő meleg köszönt ránk. Egy dunai hajós hozta a hírt, a belgrádi meteorológus jó ismerőse, aki nyugalmazott hajóskapitány.

— Én csak a Meteorológiai Intézetnek hiszek — mondtam, de azért elővigyázatosan elnapoltam a döntést.

Óvatosságból meghallgattam a nagynénikémet is. Szűkszavúan csak annyit mondott:

— Nagyon szaggat a lábam, édes fiam. Időváltozás lesz...

Hát lett is, szinte mindennap változott az idő. Hol borús volt, hol meg még borúsabb lett. Aki a Meteorológiai Intézetnek hitt, az nem csalatkozott. Menetrendszerűen jöttek meg a hűvös légtömegek a hét végére, és itt is maradtak a másik hét közepéig. Aztán alighogy kikandikált a felhők mögül a nap — máris riadva hallgathatta az éteren keresztül a magyar meteorológia előrejelzését: nagy magasságokban hűvös légtömegek indulnak az üdülővidékek felé...

Sápadtan, hófehér bőrrel jöttek vissza a szabadságról azok, akik a belgrádi előrejelzésnek hittek. Állítólag az egyik üdülőhelyen éretlen paradicsommal dobálták meg néhány jugoszláv rendszámú gépkocsit. Akik a bécsi előrejelzés szerint vették ki rendes évi szabadságukat — strandolás helyett unalmukban megtanultak németül — káromkodni...

Bár már elmúlt a nyár, én egyelőre még várok. Azt hiszem, majd csak december körül veszem ki a szabadságomat. Addig kitombolja magát az idő, elvonulnak a menetrend szerinti hideghullámok. S ha mégsem? Alsógalagonyapusztára készülök — a környéken tíz kilométerre nincs víz —, fürödni véletlenül sem lehet, még mosakodni sem. Ha jó az idő, ha rossz, mindenképpen behúzódunk a két sógorral a pitvarba, mert az ultihoz legfontosabb a csend, a nyugalom és a lapjárás... Akkor aztán jósolhat nekem a meteorológia azt, amit éppen akar. Ha jó a lapjárás, kit érdekel az időjárás?...

Gombkötő Gábor

NEM FAVICC

Van már végre háza, telke,
Melyek felé rég terelte
Extra láz,
S bár ráment sok prémiuma,
Van már státusszimbóluma:
Egy faház.

Passziója a faháza,
Várja ott örömök száza
Mondhatom,
De mivel ő nincsen fából,
Buli is van a javából
Szombaton.

Sajog már a zsebe tája,
Viszont van hét szilvafája
Birtokán,
S bár szilva nincs, tán csak kettő,
Hétszilvafás nemes lett ő,
Az biz ám.

Búsan bámul maga elé,
Mert már a tönk széle felé
Mendegél,
Mit tehet már ezek után,
Lekopogja talán a fán,
Hogy még él.

Hidvéghy Ferenc

TÜCSÖK és BOGÁR

MAGYAR–SZERB-HORVÁTH KISSZÓTÁR. Szerkesztette Hadrovics László. 4. kiadás. TERRA

Kb. 660 oldal ● Kötve kb. 26,– Ft
ISBN 963 205 042 8

SZERB-HORVÁTH–MAGYAR KISSZÓTÁR. Szerkesztette Hadrovics László. 4. kiadás. TERRA

Kb. 760 oldal ● Kötve kb. 26,– Ft
ISBN 963 205 041 X

Előkészületben továbbá a Rácz—Németh—Czigány nyelv kisszótára is!

(Az Akadémiai Kiadó (!) újdonságjegyzékében lelte Monori Ferenc, pécsi olvasónk)

Barátság Kupa fodrászverseny Szolnokon

De ki nézte itt a frizurát?

(A Somogyi Néplapban észlelte Zsoldos Tibor, kaposvári olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ne sírj, ne sírj, Irinyi János, mi nem felejtünk!

(Az Észak-Magyarország c. lapban fedezte fel Telek László, miskolci olvasónk)

nem lehet más, csak a gyufa. Igen ám, de a gyufa — Jedlik Ányos nagyszerű találmánya — egykor még égett, és nem szikrázott. Tovább szűkítettem: a ma-

A HSZV TEJFŐÁGAZATA

20 ezer tehén 60 gazdaság 90 tejtermelő telepén szaktanáccsal segíti a tejtermelést.

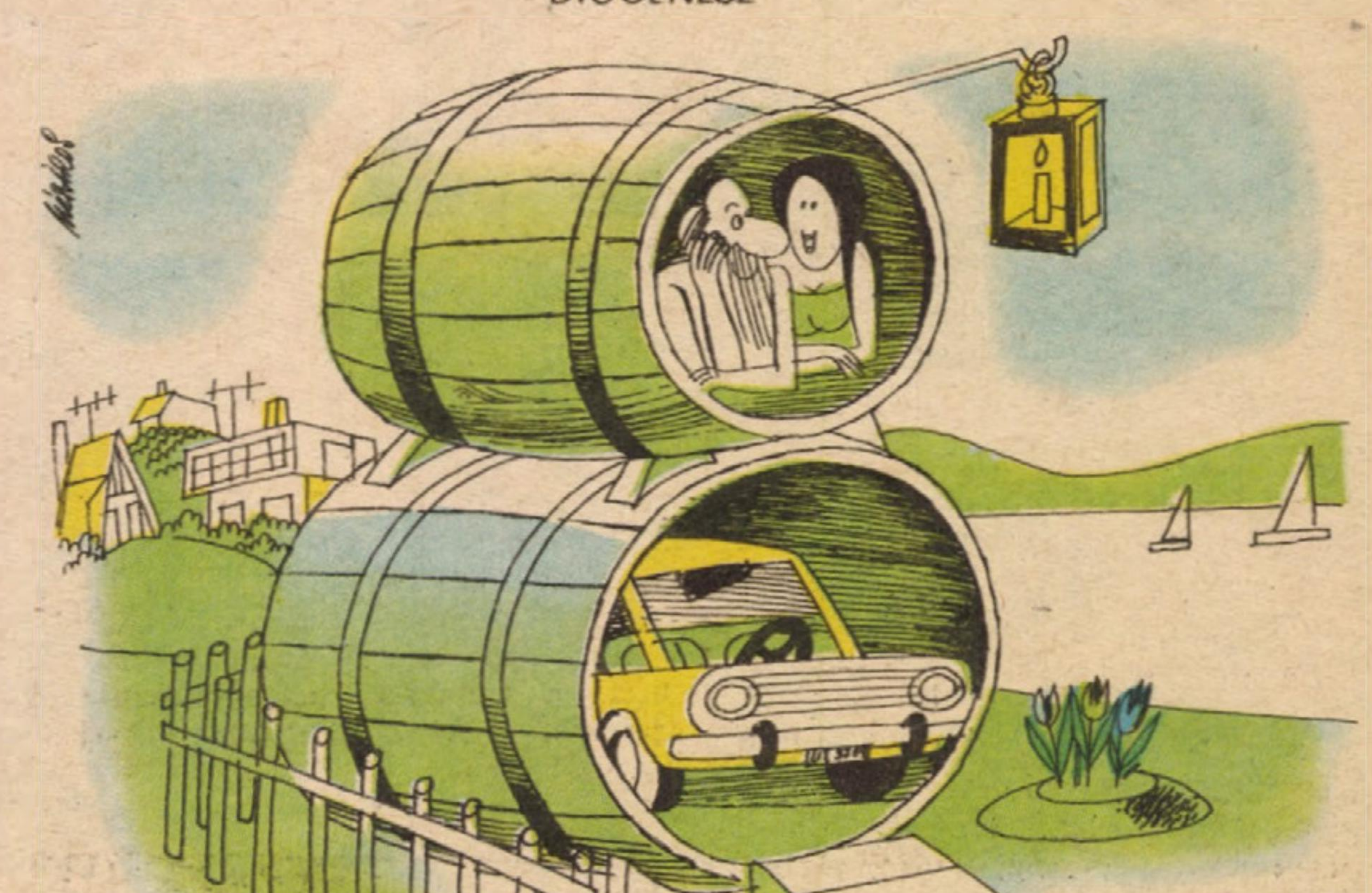
És ki adhatna jobb szaktanácsot a tejfőágazat terén? 20 ezer tehén nem tévedhet egyszerre!

(A „Marhahústermelés HSZV rendszere" című prospektusból ollózta Hajdú Lászlóné)

PÉLDAMUTATÁS

DIOGENÉSZ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Apukám, adj öt forintot, szeretném megnézni az állatkertben az óriáskígyót.

— Nem adok. Vegyél ki az almából egy kukacot és tedd a mikroszkóp alá.

— Először kaptam az érelmeszesedést, aztán a maláriát, a malária után a lumbágót...

— Ó, te szerencsétlen! És mindegyikből kigyógyultál?

— Sose voltam beteg. Ezeket a betegségeket az utolsó szigorlatomon kaptam.

— Rettenetesen összevesztem Sanyival. Megmondtam neki, hogy látni se akarom.

— Erre ő?

— Azt mondta, hogy rendben van és leoltotta a villanyt.

Itt levágandó!

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

POSTAHIVATAL

HELYBEN

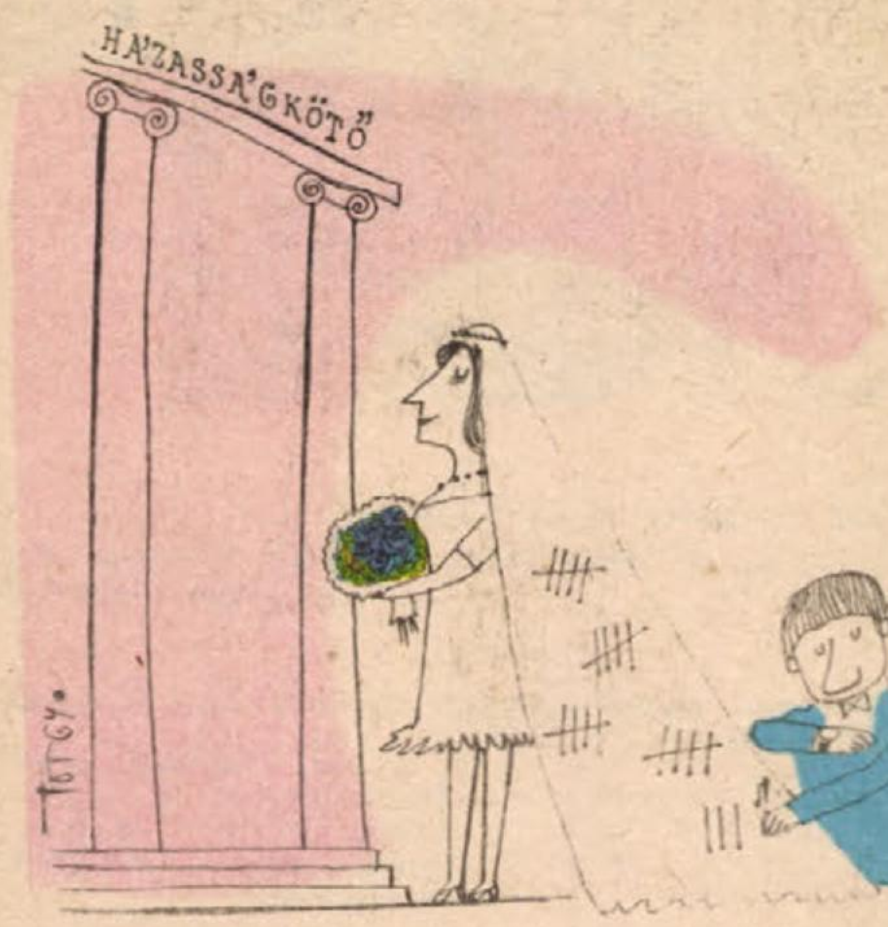
Csak fiataloknak

LEHOCZKI, TÓT, DALLOS.

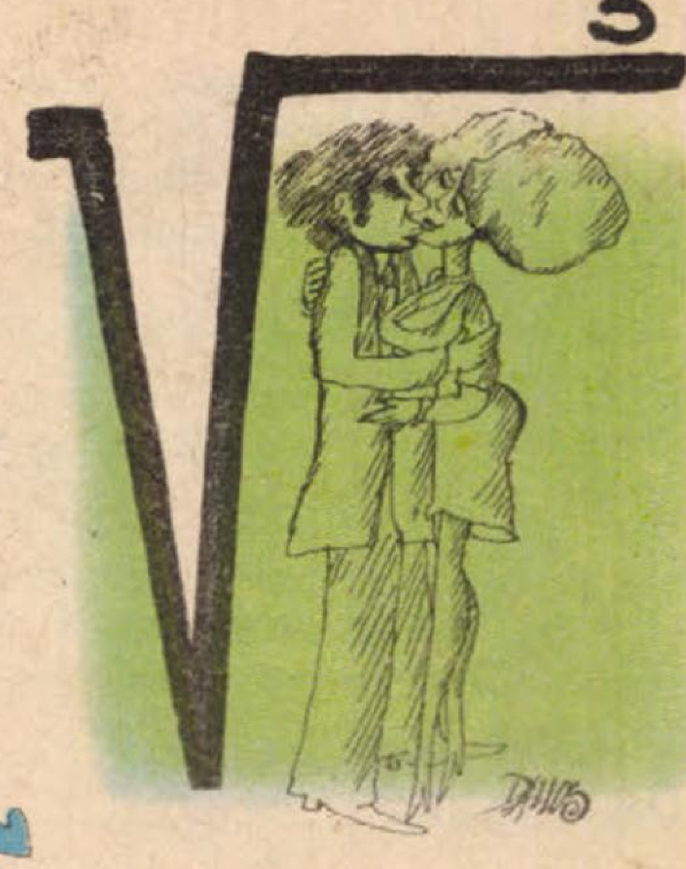
ELVÁGYÓDÁS

HARMINCNAPOS VÁRAKOZÁSI IDŐ

DIÁKSZERELEM

TÜRELMES OKTATÓ

– Most megtanuljuk a rukvercet!...

ITT A VADÁSZSZEZON!

– Legszívesebben egy főorvost, vagy egy maszek kötődést cserkésznék be...

FÁY ANDRÁS FABULÁIBÓL

– Könnyelmű vagy! – *korholta a gerlice a prücsköt.* – Mindig csak vigadsz! Hallod én milyen búsan nyögdécselek?

– Sajnállak – ciripelte vissza vidáman a mezők dalosa –, mert egyformán terhel minket a gond. Ha meghaltál, igen egyre megy, hogy eltűnt életedben örökké sírtál vagy kacagtál.

*

A *medve* elszabadult láncairól, hazatért és a rabságban tanult tánccal mulattatta atyafiságait.

– Hagyd el koma – mondta egy régi barátja –, kénytelenségből jó lehetett a táncod, de tehetséged semmi nincs hozzá!

*

Egy *uracs* hetykén szállt vitába *Kopernikussal.*

– Ha a föld forog, miért nem dönt le engem a lábamról?

– Mert az úr szerfelett kis pont a naprendszerben – intette le őt mosolyogva a tudós.

*

A gólya felröppent egy vadász-ifjonc elől.

– Ugyan mitől ijedtél meg – bátorítja a nádas védelméből egy réce –, a húsod ehetetlen, a tollad semmire se jó, maradj csak nyugodtan, rám les az a puskás!

Az ám, csakhogy ez a vadász túl fiatal – felel az előrelátó gólya – még képes kipróbálni rajtam a fegyverét. Hidd el pajtás, a legjobb indulat sem véd meg a féktelenségtől vagy az ostobaságtól.

*

Holtig tartó barátságot kötött a kacsa meg a tyúk. Nemsokára aztán, hogy a szolgáló magot szórt a baromfi népnek, a barátnők összeszólalkoztak a szemeken.

– Asszonyok – kajánkodott a kakas –, máskor csak magszórásig tartó barátságot esküdjetek!

Akkor válaszd meg a barátot, ha érdekeitek ütköznek s mégis kitart melletted!

*

Leesett a háziasszony cérna-gombolyagja. Hopp, ügyesen utána szökött a *macska* és megfogta. *Az öleb* jót kacagott:

– Bravó, egér helyett jól nyakon kaptad a cérnát!

– Nem szégyenlem, hogy tévedtem – miákolt a cica –, de azt már igen, ha elszalasztottam volna egy egeret.

Tévedni – mindnyájunk közös sorsa, de meg nem felelni hivatásunknak – szégyen!

MEGRENDELŐLAP

197...................................... hó 1-től megrendelem a Ludas Matyi című lapot,

.... példányban, az alábbi címre:

A megrendelő neve: ....

Irányítószám: □□□□ város (község, falu) ....

.... utca .... hsz. .... ajtó.

Az előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

.................................., 197...... .... hó .... nap.

(Kérjük nyomtatott betűkkel kitölteni és a helyi postahivatalhoz eljuttatni.)

....

aláírás

NÉVNAP A DIVAT

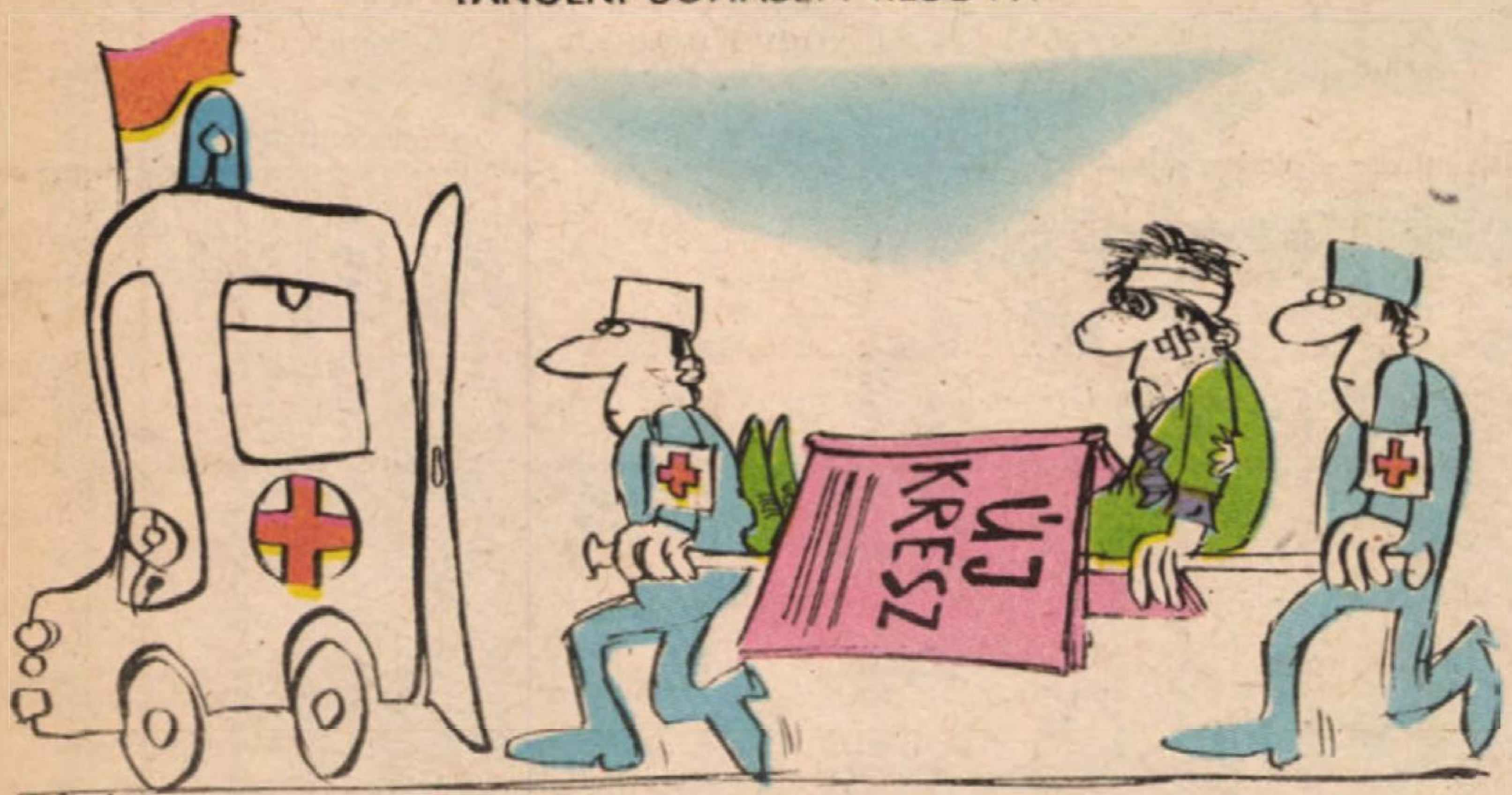
– Kovács Ferenc előadót keresem.
– Parancsoljon, éppen most ünnepeljük!

ÁLLAMCSÍNY IDEJÉN

– Miguel, te ebből megint kimaradsz! Persze, majd este megnézed a tévében...

TANULNI SOHASEM KÉSŐ...

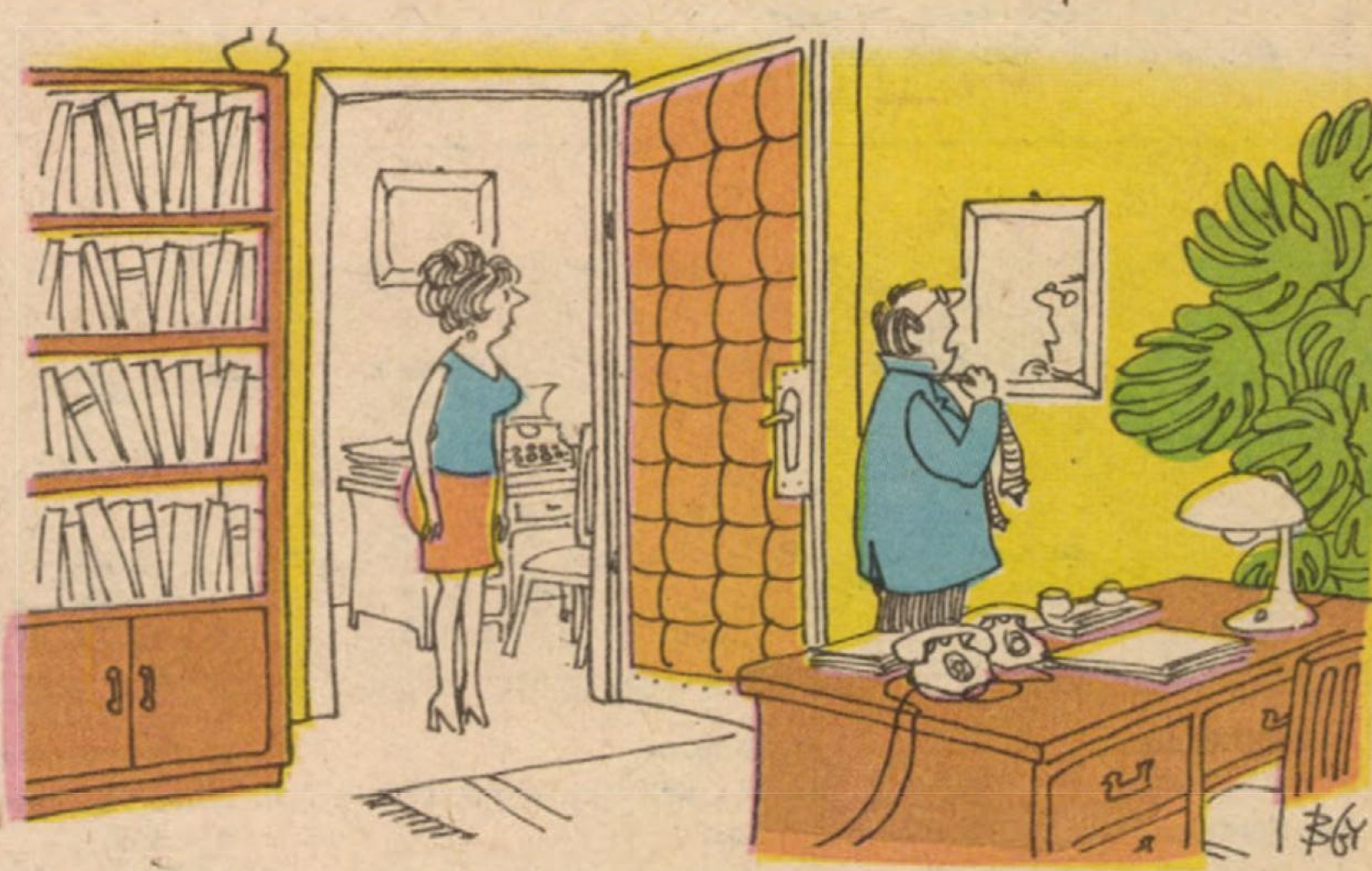

SZAKMAI UTAZÁS

– Micsoda pocsékolás folyik itt a fűtőanyaggal!

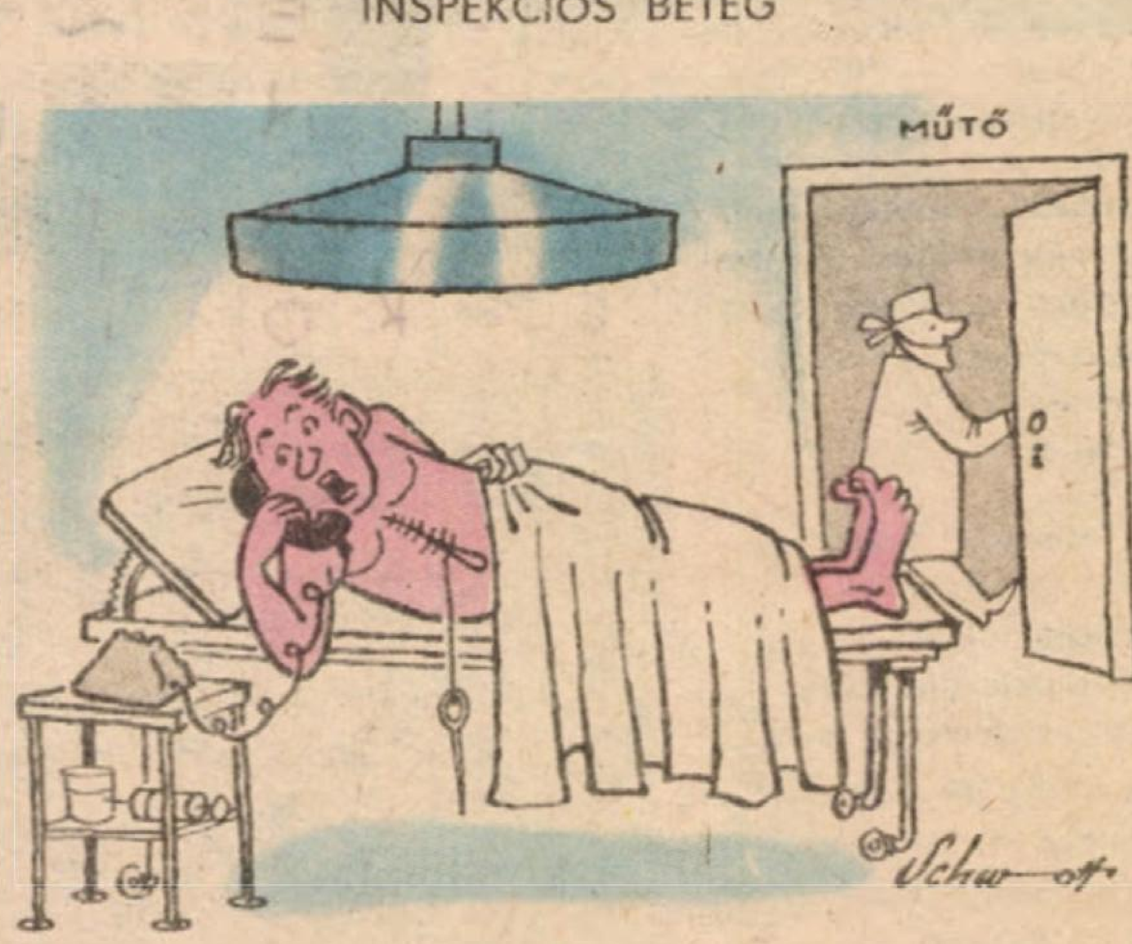
VÁLLALATVEZETŐ

– Gizike, keresse elő az általános ünnepi beszédeimet!

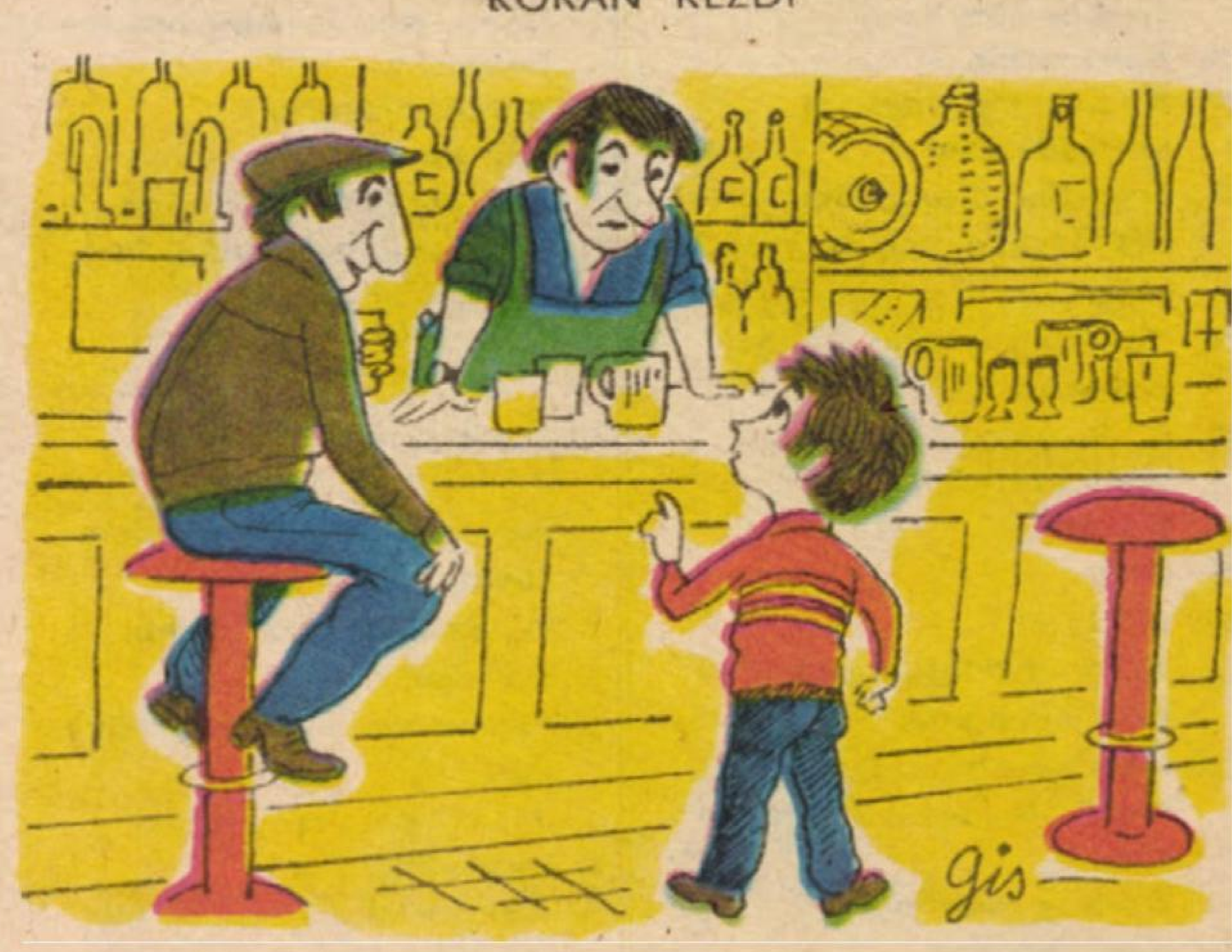
Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2306 2-43 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

INSPEKCIÓS BETEG

– A főorvos urat egy fontos értekezletre hívták!

KORÁN KEZD!

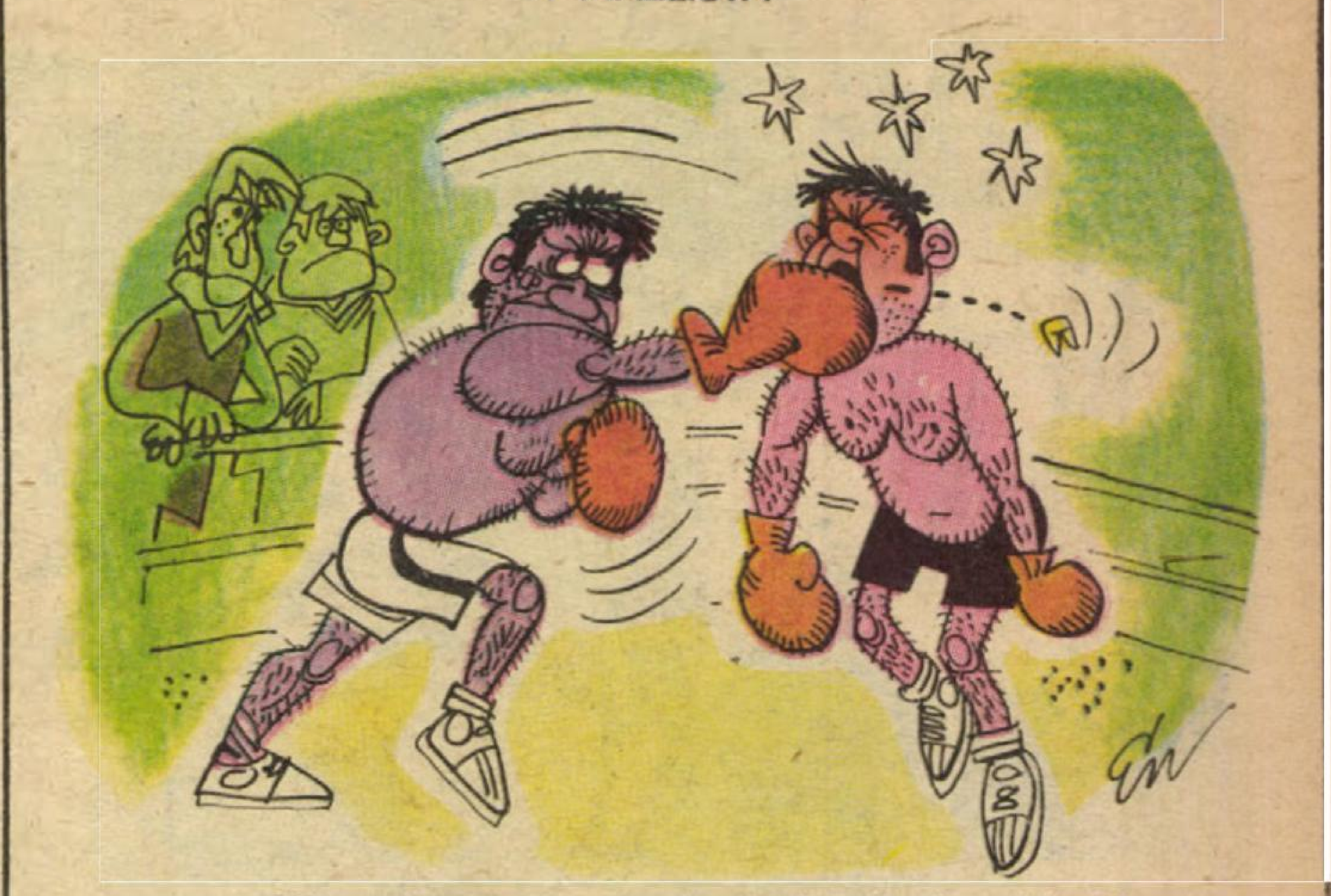

– Egy fél kevertet kérek!
– Neked nem adhatok.
– Nem is nekem lesz, hanem az öcsémnek!

EBADTA KÖLYÖK

A MÁZLISTA

– Kösz, öregfiú, már úgyis hetek óta készültem vele a fogorvoshoz...

MEGGYŐZŐ ÉRV

– Ha ebből ilyen cirkuszt csinálsz, mit szólnál egy akupunktúrás kezelésnél?

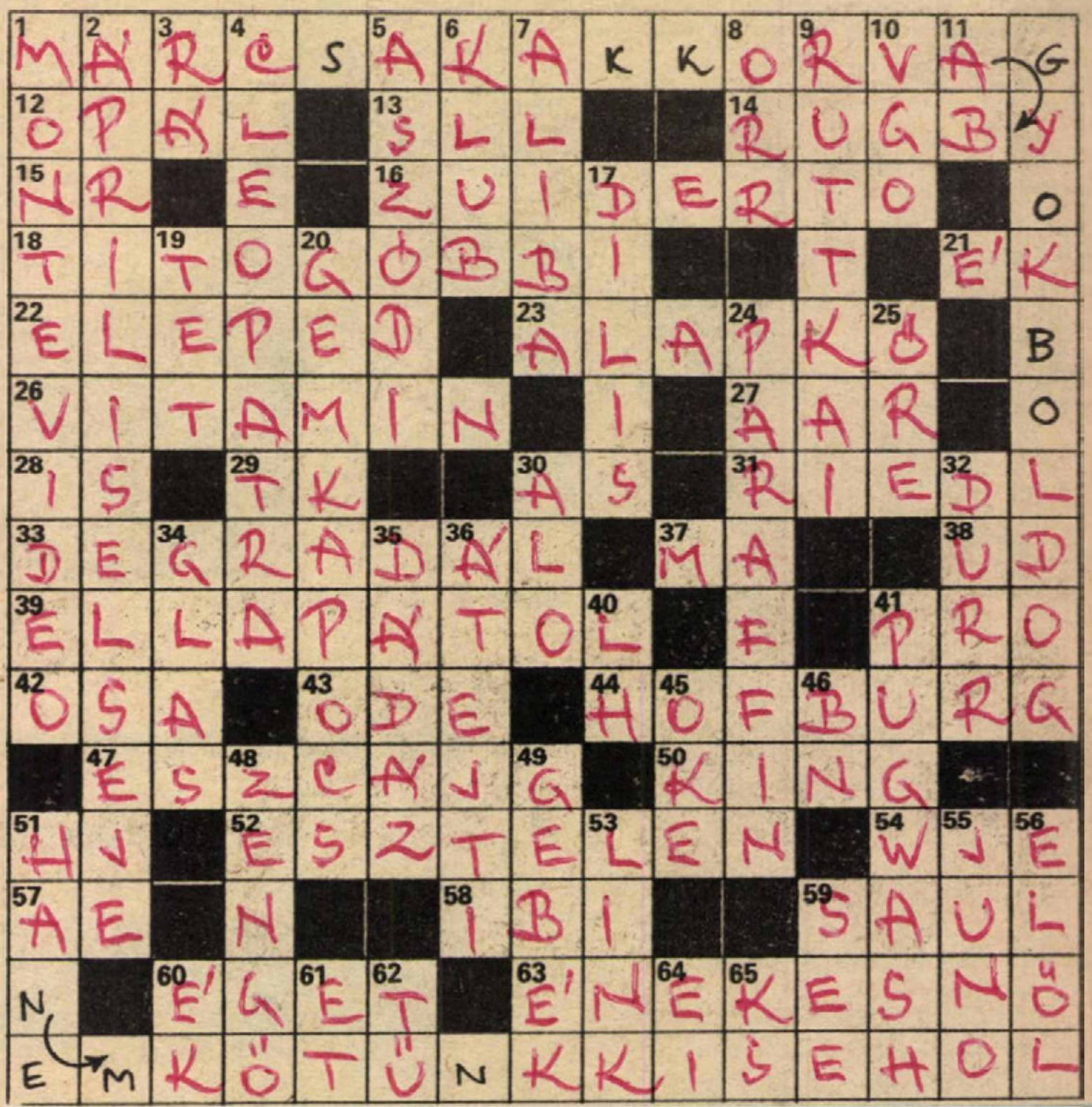
JÓ TRÜKK

– Elnézést a zavarásért, kartársnők, a főkönyvelő kartárs névnapjára gyűjtünk...

Öreg tengerész sóhaja

A viharedzett öreg tengerész így sóhajtott fel: „Öregszem... Minden kikötőben van egy menyasszonyom, de... — vízszintes 1 és függőleges 51." Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb október 27-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Féldrágakő
13. Sellő egynemű betűi
14. Népszerű amerikai sport
15. Rövidítés számok előtt
16. Az Északi-tenger hollandiai öblének neve volt
18. Nagyhírű olasz operaénekes (bariton)
21. Fába verik
22. A vágytól vagy a szomjúságtól
23. Jelentős középület ünnepélyesen elhelyezett része
26. Táplálék fontos hatóanyaga
27. A Rajna bal oldali mellékfolyója
28. Szintén
29. T. K.
30. A. S.
31. Jeles irodalomtörténész volt (Frigyes)
33. „Alsóbb beosztásba helyez" — ismert idegen szóval
37. Ezen a napon
38. Buda közepe
39. Pl. havat a köztisztasági hivatal dolgozója
41. ... és kontra
42. O. S. A.
43. ... ssza (ukrajnai város)
44. A bécsi császári palota neve
47. Evőeszköz „népiesen"
50. Király — angolul
51. A törökverő monogramja
52. Értelmetlen, oktalan
54. W. J. E.
57. Latin kettős magánhangzó
58. Becézett Ibolya
59. Pál apostol lett
60. Tűz martalékává tesz
63. A Opera színpadán szerepel

FÜGGŐLEGES

1. Egy dél-amerikai állam fővárosa
2. A beugratások napja
3. Igekötő
4. Egyiptom uralkodónője volt
5. Járás Pest-megyében
6. Egyesület
7. Háziszárnyas — névelővel
8. Egyik szervünk
9. Kiváló színművésznőnk
10. V. G. O.
11. Latin prepozíció
17. Nincs ki mind a négy kereke
19. Műveltető ige-képző
20. Iratfűzésre használatos
24. Gyertyagyártáshoz szükséges
25. Skandináv váltópénz
30. ... mars!
32. ...-defekt
34. Pohár — németül
35. Megver — tréfásan, játékosan
36. Becsapja, megtéveszti
40. L. H.
41. Kanadai városka, melyről egy fontos nemzetzetközi és rendszeres konferencia a nevét nyerte
45. O. K. E.
46. B. N.
48. A Mecsek legmagasabb csúcsa
49. Sovány lovak
53. Mebízhatatlan alak
55. Jupiter felesége volt
56. Itt ül a masiniszta
59. Tenger — németül
60. Mint a 21. vízsz.
61. És — latinul
62. Varróeszköz
64. Német tojás
65. Himfy monogramja

DIDEROT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Amit sohasem vontak kétségbe, az nincs bebizonyítva."

100—100 forintot nyertek:

Máté Jenő, 1055 Budapest, Nagy Ignác u. 5—11.

Kovács Mária, 9700 Szombathely, Bartók B. krt. 38/b.

Zámbó Etel, 8719 Böhönye, Diófa u. 28.

A díjakat postán küldjük el.

amitsohasemvont
zambezi z a dia
nob lm pincsi k
irinyijános sik
nis energikus é
c zs tiara est
sb ubi al smuts
bezrédj érzés é
er br öszies ag
bz ass z mmz fb
isonzo ipa kefe
zerkovitz fölé
ondolált ba ari
nyi greyhound m
yitva aranyora